XXXII. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM · Ára: 1,80 Ft · 1976. JANUÁR 22.

Várnai György rajza

LÉTSZÁMSTOP

KEDVES LUDAS!

VILÁGOSSÁGOT!

BUDÁN, ÖT ÓRA UTÁN...

Budán lakom, a XII. kerületben, a Kiss János altábornagy utca 57-es szám alatt. Házunkba a téllel együtt évek óta menetrendszerűen beköszönt az áramszünetek időszaka. Általában hetenként — kéthetenként, délután 5 órakor, kialszik a fény. Ezt követően kerül sor az Elektromos Művek hibabejelentő-szolgálata és közöttem a szokásos telefonbeszélgetésre. Ennek során udvariasan megnyugtatnak: „A munka ki van adva.” Kérdésemre, mit lehetne tenni, hogy az ismétlődő áramszünet megszűnjék, legutóbb egy kedves hölgy így válaszolt: „Ne szaladgáljanak a Keravillba mindenfélét vásárolni.”

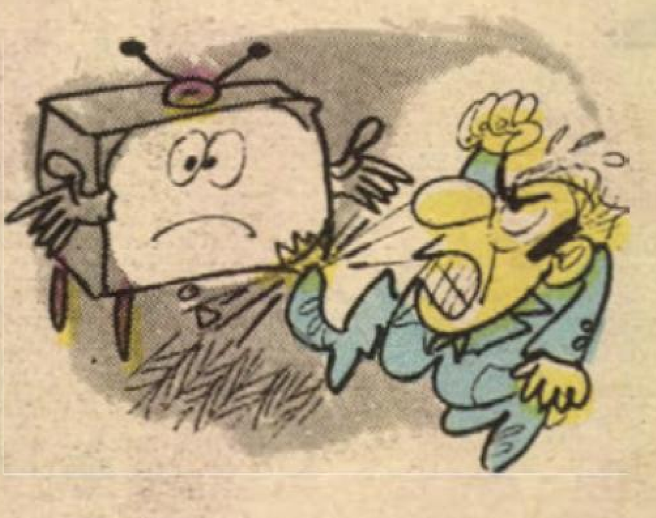
A beszélgetések után néhány óra múlva ismét zavartalan az áramszolgáltatás. Ekkorra már rendszerint késő éjszaka van, s mi már lefeküdtünk, miután újabb kellemes estét töltöttünk XIX. századi körülmények között.

Bízom benne, hogy a technikai fejlődés mai színvonalán, 2—3 év után majd csak megoldható lesz a folyamatos áramszolgáltatás!

Szatmári György
Budapest

ÜLLŐN IS ILLŐ

A fővárostól alig tíz kilométerre levő községünkben egyre gyakoribb a váratlan áramszünet. Sokszor mosás közben vagy fürdés közben ér bennünket a kellemetlen meglepetés: leáll a mosógép, a villanybojler, de még a szivattyú is a kútban. Ha olyan műsor megy a tévében, amelyet sokan néznek, szinte biztosra lehet venni az áramszünetet. Szeretnénk, ha az Elektromos Művek pestlőrinci kirendeltsége ebben az esztendőben szüneteltetné az áramszüneteket. Hiszen itt Üllőn, Budapest tőszomszédságában is illő volna a XX. század körülményeinek megfelelően élni.

Búzás Béla
Üllő

ÁROK IS VAN, SÖTÉT IS VAN

Pátyon, a Mélyároknak nevezett községrészen, hónapokig nem ég az utcákon a villany. Ha szél van (de néha egy langyos fuvallat is elég), összegubancolódnak a vezetékek, s akkor a lakások is sötétbe borulnak. Ha egy kicsit is többet törődne velünk az ÉDÁSZ dorogi kirendeltsége, nem kellene annyit mérgelődnünk a gyakori sötétség miatt!

Baranyay Lajos
Páty, Mélyárok út 13.

LELTÁRHIÁNY

A sárvári „Rába” Ruha-, Faipari és Szolgáltató Szövetkezetnek van egy asztalos-részlege Ikerváron. A szövetkezet megbízottjai leltárt tartottak a részlegben és — többek között — megállapították, hogy Zs. J. asztalosnak hiányzik egy csavarhúzója. Ezért ajánlott levélben felszólították őt, hogy 4 forint 10 fillért fizessen be a szövetkezet pénztárába. A levélre 4 forintos bélyeget ragasztottak, a boríték is megér 10 fillért, ebben az esetben a szövetkezet éppen a pénzénél maradt. F. J. asztalos egy faméröléccel nem tudott elszámolni, ezért 3 forintot kell a pénztárba befizetnie. A felszólítást természetesen ő is ajánlott levélben kapta, az ő esetében már postabélyegben 1 forintot ráfizetett a szövetkezet. Nem is szólva a leltározás és az adminisztráció költségeiről.

Hja, a közös vagyont védeni kell! Kerül, amibe kerül! Vagy mégsem?

Szabó Béla
párttitkár

ÚJBÓL CSÚSZOTT A HATÁRIDŐ

A Rózsadomb Áruház átalakításának elhúzódását nem először tesszük szóvá.

Emlékeztetőül annyit: 1973 őszétől reménykednek a vásárlók az eladókkal együtt, hogy végre elkészül a környék új bevásárlási centruma. Az előre nem látott nehézségek, tervezési korrekciók, kivitelező-cserék következtében, az eredetileg tervezett nyitási időpontot el kellett halasztani.

Korábbi cikkünkre a Budavári Palota Beruházó Iroda a következőket válaszolta: „A körülményeket figyelembe véve, mindent elkövetünk, hogy az áruház szerkezeti kialakítása 1975. szeptember 30-ára, a teljes befejezés 1975 december 31-ére megtörténjen.”

Sajnos, nem történt meg.

A Budavári Palota Beruházó Iroda a munkák gyorsítására alvállalkozókat hívott segítségül. A megerősített csapat karácsonyi hajráját az ünnepi hangulat alighanem csökkentette, mert az évvégi átadás időpontját sem tudták betartani.

Annyira gazdagok volnánk, hogy egy fél év alatt megoldható építési munka csaknem két és fél esztendeig is elhúzódhat?

(f. i.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas közölte a II. ker. Keleti Károly utca 23. szám alatti társasház kerti támfalának fotóját. Vizsgálatot végeztünk a szóbanforgó üggyel kapcsolatban és megállapítottuk:

Az épület társasház. A felújítást megelőzően a társtulajdonos a reá eső költségvállalás elől elzárkózott, ezért az épületen végzendő munkákat csak az építési hatóság előzetes kényszerhatározatai alapján végeztethettük el. A kényszerhatározat nem az egész ingatlan minden épületszerkezetére terjed ki, hanem csak a lakhatást gátló hibák megszüntetésére és a városképet érintő homlokzatfelújításra.

Vállalatunknak ezek után nem állt módjában az állam költségére a magántulajdonosra eső összeget átvállalni, éppen ezért, mivel a fotón is látható támfal az épület belső kertjében van, a lakhatást nem akadályozza és a városképet sem zavarja. Továbbá az elkészített megerősítés balesetveszélyt sem rejtett magában.

Kértük újabb kényszerhatározat kiadását. December 5-én érkezett vállalatunkhoz az építési hatóság 44.982/75. sz. kényszerhatározata. Ezek után intézkedéseket teszünk a munka megtervezésére és a kiviteleztetésre.

Moravek József
főmérnök
II. kerületi IKV

ÉRVÉNYES? — NEM ÉRVÉNYES?

Mint állami ösztöndíjas a drezdai műszaki egyetemen tanulok 1973 óta. Azóta tagja vagyok a Nemzetközi Diákszövetségnek is. Így jogosult lettem az NDSZ tagállamainak vasútvonalain 25 százalékos kedvezményre. Ez nekem utazásonként (Törökszentmiklós—Drezda) kb. 40—50 Ft-ot jelent, ami egyetemista létemre elég nagy összeg.

Az NDSZ-igazolvány érvényessége minden év december 31-én lejár. Érvényesítő bélyeget viszont csak január végén lehet a hozzánk legközelebbi Express-kirendeltségen kapni. Emiatt a kedvezményes vonatjegyemet (általában január első napjaiban kell visszautaznom Drezdába) soha nem akarják kiadni. De:

Ha esetleg repülővel mennék, akkor a repülőjegyemet megvehetném december 31-én is, ha aznap nem repülök, sőt, ez a jegy érvényes egy teljes évig. (Erre is érvényes az NDSZ-kedvezmény.)

Ha Drezdában oda-vissza megveszem a jegyemet, akkor megkapom a visszaútra szóló jegyet is, 75 százalékos kedvezménnyel, pedig azt is csak 1976-ban használom fel.

Ha a helyjegyet nem a jeggyel egy időben veszem meg, akkor a kutya sem kérdezi tőlem: érvényes-e az NDSZ-igazolványom a következő évre?

Az utolsó három bekezdést azok figyelmébe ajánlom, akik hozzám hasonlóan az év utolsó napjaiban szeretnének jegyet venni. Egy tanulságot sikerült ezekből az esetekből levonnom: a MÁV tanulhatna rugalmasságot a MALÉV-tól.

Majtényi György
5200 Törökszentmiklós,
Kossuth u. 83.

ZSIGULI

IV-13-86 forgalmi rendszámú Zsigulimat 1975. november 10-én javításra vittem a kiskunhalasi AFIT-szervizbe. Ígéretet kaptam, hogy a javítást három hét alatt elvégzik. A megszabott időben kimentem a gépkocsimért a szervizbe, de ott kiderült: még hozzá sem nyúltak. Azóta már többször érdeklődtem, hogy mikor vehetem át a kijavított kocsit, de minden alkalommal újabb időpontot jelöltek meg. Közben jónéhány olyan kocsit javítottak már meg, amelyet később vittek be a szervizbe. Mivel magyarázza ezt az AFIT?

Milakovszky Ferenc
6440 Jánoshalma,
Borpince u. 23.

CSÍKELVEZETŐ

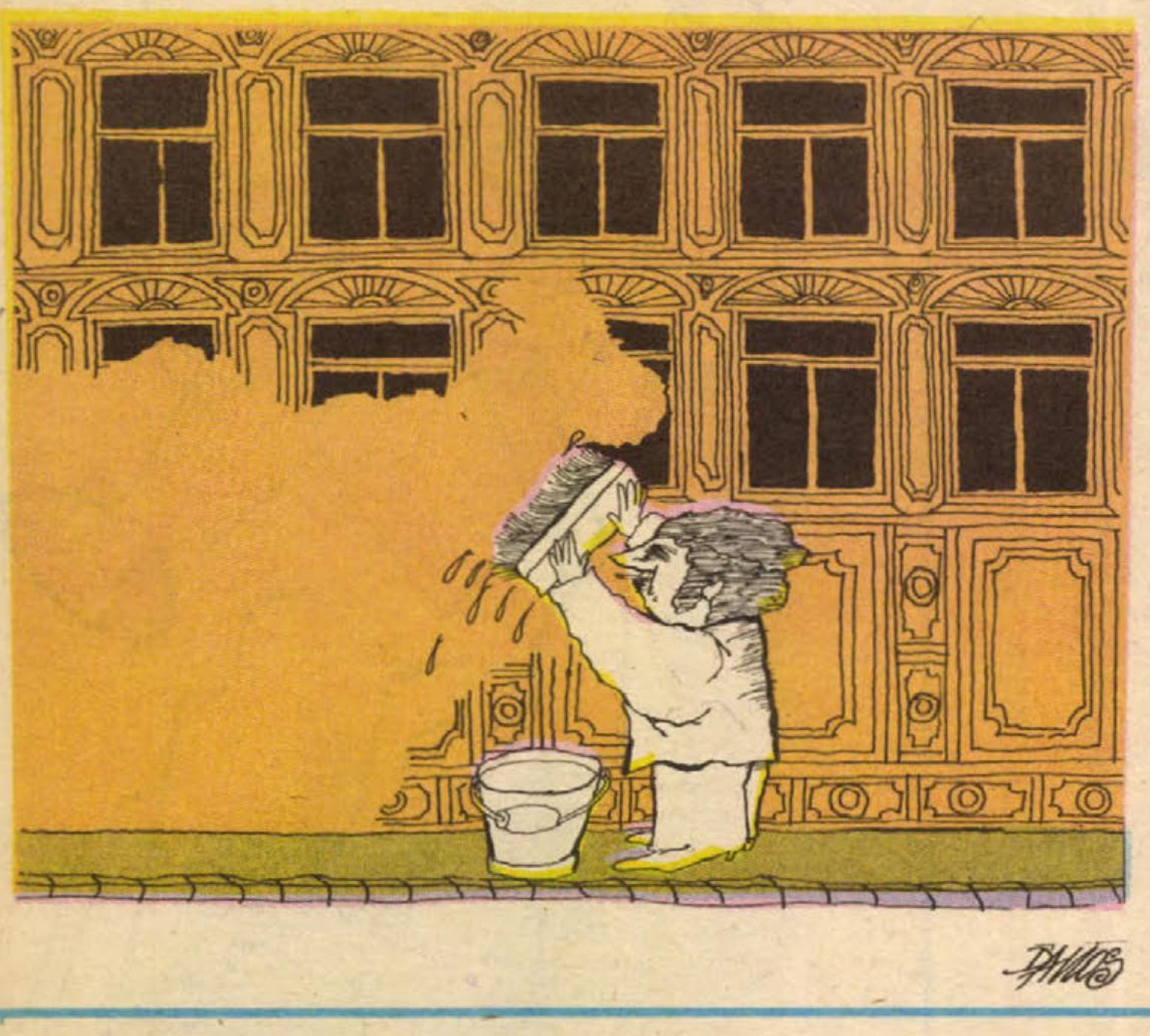
Egy tévékészülék roppant bonyolult masina, ezerféle apró alkatrész kell hozzá. Az ezer közül kilencszázkilencvenkilenc mindig megtalálható a Gelkánál, többnyire csak éppen az az egyetlen nincs, amelyik a beteg készülék orvoslásához kellene. Gyakran közlünk leveleket, amelyekben elkeseredett tévétulajdonosok keresnek valami apró, de nélkülözhetetlen alkatrészt a készülékükhöz. Kötelességünknek érezzük, hogy elősegítsük a hiányzó alkatrészek és a beteg tévék boldog egymásra találását. Közvetítgetünk közöttük, nagy ügybuzgalommal, de csekélyke szakértelemmel.

Mi történt legutóbb is? Írt valaki Ceglédről, hogy nagyképernyős Duna-tévéjéhez sehol sem kap csíkelvezető trafót. Közöltük a levelet, abban a reményben, hogy valakinél otthon, a sublót fiókjában akad egy felesleges csíkelvezető, elküldi a panaszosnak, s így teljes lesz a boldogság.

Aztán jött a levél Budapestről, telefonáltak Kecskemétről: olyan, hogy csíkelvezető trafó, a világon sincs. Azt csak valaki kitalálta, hogy beugrassa a tévétulajdonost, vagy bennünket. (Minket elég könnyű beugratni, a kikapcsológombon kívül talán egyetlen tévéalkatrészt sem tudnánk nevén nevezni.)

Azóta az egész szerkesztőségi kollektíva lázasan dolgozik azon, hogy feltalálja, megszerkessze, vagy legalább megmagyarázza a csíkelvezető trafót. Csak hogy mégis nekünk legyen igazunk!

NAGYTAKARÍTÁS

ÉVFORDULÓ

Endrődi István rajza

– Gerald, 200 éve mondtuk ki az Egyesült Államok függetlenségét. Mivel akarod megünnepelni?

– Nagyon egyszerű, Mr. Washington. Megpróbáljuk elvenni Angoláét.

BESZÉLGETÉS EGY KIRÁLLYAL

Megírták a lapok, hogy néhány hete a Dunántúl térségében gyalázatos merénylet áldozata lett egy rétisas. A magáról megfeledkezett gonosztevő földi támaszpontjáról vette célba a madarak királyát, majd áldozatát cserbenhagyva tovább hajtott. A rétisast a mentők súlyos, de nem életveszélyes állapotban szállították a közeli állatkertbe. Hála a gondos ápolásnak, ma már bizonyosra vehető, hogy csakhamar teljesen felépül és jóllehet repülni sosem tud többé, még hasznos tagja lehet a társadalomnak. Egészsége az utóbbi napokban oly örvendetesen javult, hogy az orvosok rövid beszélgetést is engedélyeztek lapunk munkatársának.

— Jó napot, felség.

— Pszt... nevem Rupp Oszkár...

— No de felség... azt hittem, Aquila heliaca, a madarak királya...

— Maguk újságírók mindent kiszimatolnak. Na igen, igen, csakhogy inkognitóban vagyok. Nem akarom, hogy az a banda újra lecsapjon rám.

— Ön szerint tehát szervezett támadásról volt szó?

— Természetesen. Hiszen ez világjelenség. Hollandiában elrabolják a vonatot, Franciaországban kredencbe zárják a vezérigazgatót, maguknál püspökfalaton puffantják a királyt. Nézze, én a nemhivatalos becslések szerint ötvenezer forintot érek. Váltságdíjat akartak értem, ez teljesen világos... Apropó, megkérném valamire. Ha leadja ezt az interjút, ne írja meg, hol találkoztunk. Nem akarom, hogy idejöjjenek és sajnálkozzanak: nézd, szegény sas, nem tud repülni. Megölne a szégyen.

— Akceptálom, bár ennek is megvan az előnye. Megkönnyíti az ön beilleszkedését.

— Hogy értsem ezt?

— Magyar libának nincsen mája, magyar sas nem tud repülni.

— Kedves, hogy ezt mondja. Nézze, elárulok valamit, mert maga rokonszenves nekem. Egy kicsit hasonlít rám.

— Szemileg, vagy szárnyilag?

— Orrilag. Szóval elárulok magának valamit: tulajdonképpen csak egy bajom van. Megöl az unalom. Maradjon köztünk, tegnap már legyeket fogdostam.

— Sas nem fogdos legyeket!

— Akkor adjon tanácsot, mit csináljak?

— Nézze, felség, mi lenne, ha nyitnánk egy sastenyészetet? Ön gondoskodnék évente száz utódról, az akkor is négymillió forint, ha ötven helyett csak negyvenezrével számítjuk sasfiókját.

— Attól tartok, hogy ez nekem nem megy. Tudja, mi vagyok én? Kansas.

— Kansas? Az egy állam Amerikában.

— Hát akkor baksas, na! Hímsas! Saskakas! És amire maga célzott, az szólóban teljesen lehetetlen.

— Megoldjuk valahogyan. Mit szólna felség, ha összehoznám, mondjuk egy jóképű tangazdasági fajlibával?

— Micsoda? Libával? Engem, a királyt? Ezt visszautasítom. Ez felségsértés. Jegyezze meg kérem: csak sast nemzenek a sasok!

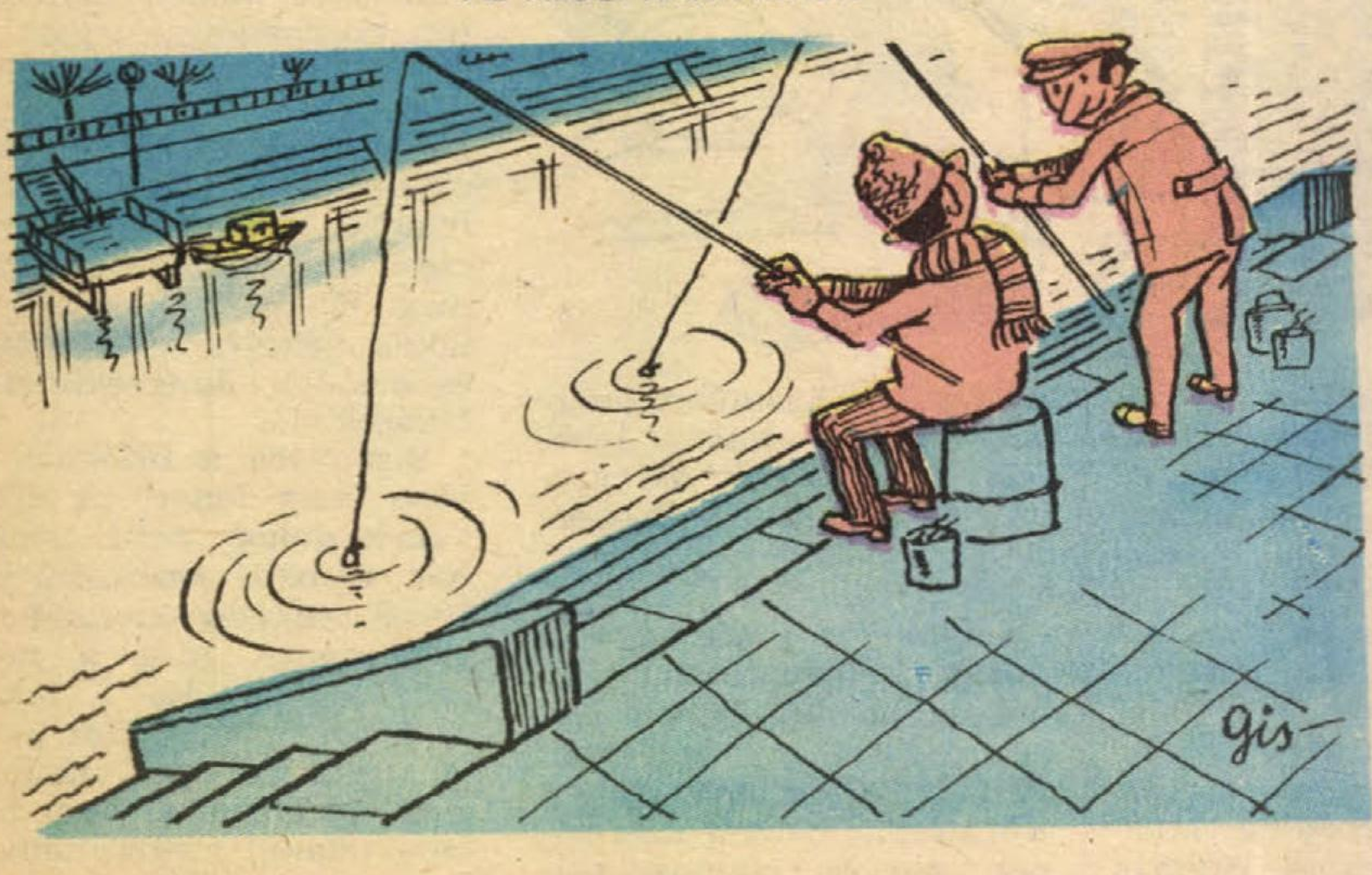
— Ne ítéljen elhamarkodottan, felség. Nézze, tegnap beültem egy belvárosi presszóba. A szomszéd asztalnál két ifjú hölgy ücsörgött. Rettentő szőrsapka, minden ujjukon három gyűrű, akkora kövekkel, mint a Vár kupolája. Azt mondja az egyik, de fennhangon ám: „Jaj, mucikám, tegnap írt az olaszom. Egész könyvet írt, még címe is van. Isteni színjáték, vagy mi az ördög. Tudod, amelyikkel együtt sündörögtünk Zamárdi-Alsón. Hogy is hívták, na? Megvan... valami Dante!"

— Csak tudnám, mit akar mondani ezzel az ostoba történettel?

— Csupán annyit, felség, hogy nálunk néha a legnagyobb liba is királynak érezheti magát.

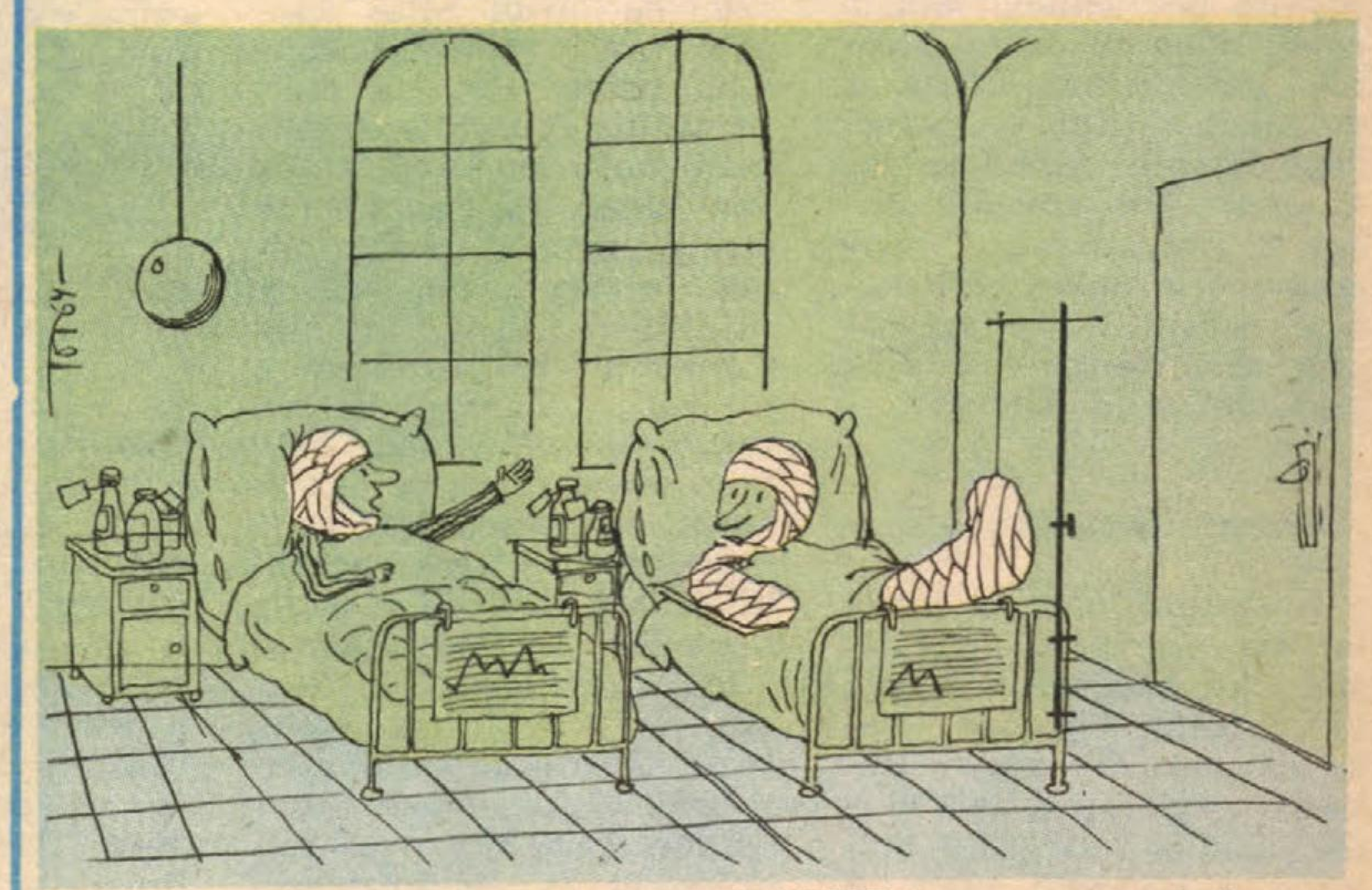
Peterdi Pál

AZ ALSÓ RAKPARTON

– Már hajnalban kijöttem. Gondoltam, hátha fogok egy Zsigulit.

ÚJ BETEG A BALESETI KÓRHÁZBAN

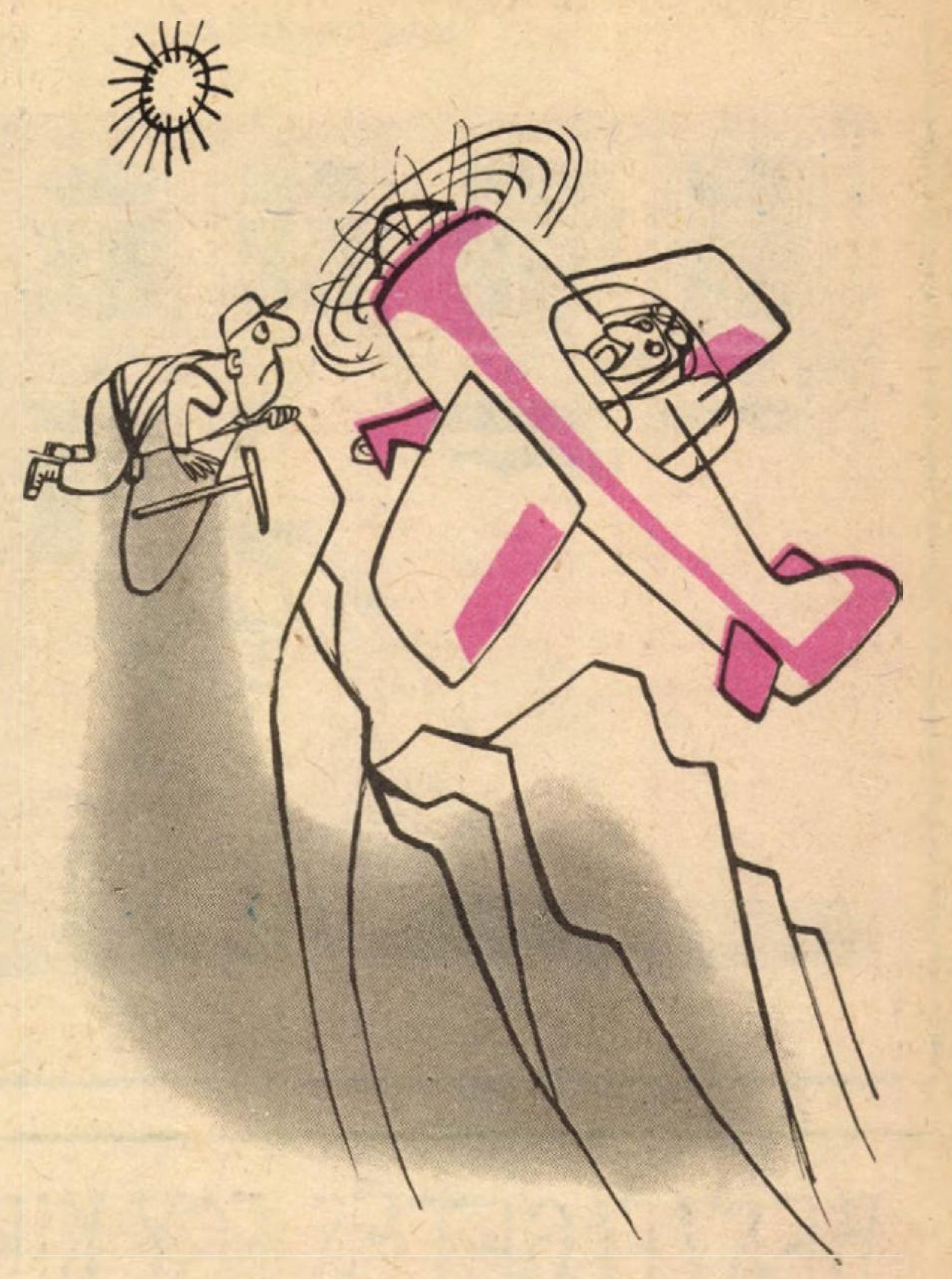

– Maga még a régi, vagy már az új KRESZ-t nem tartotta be?...

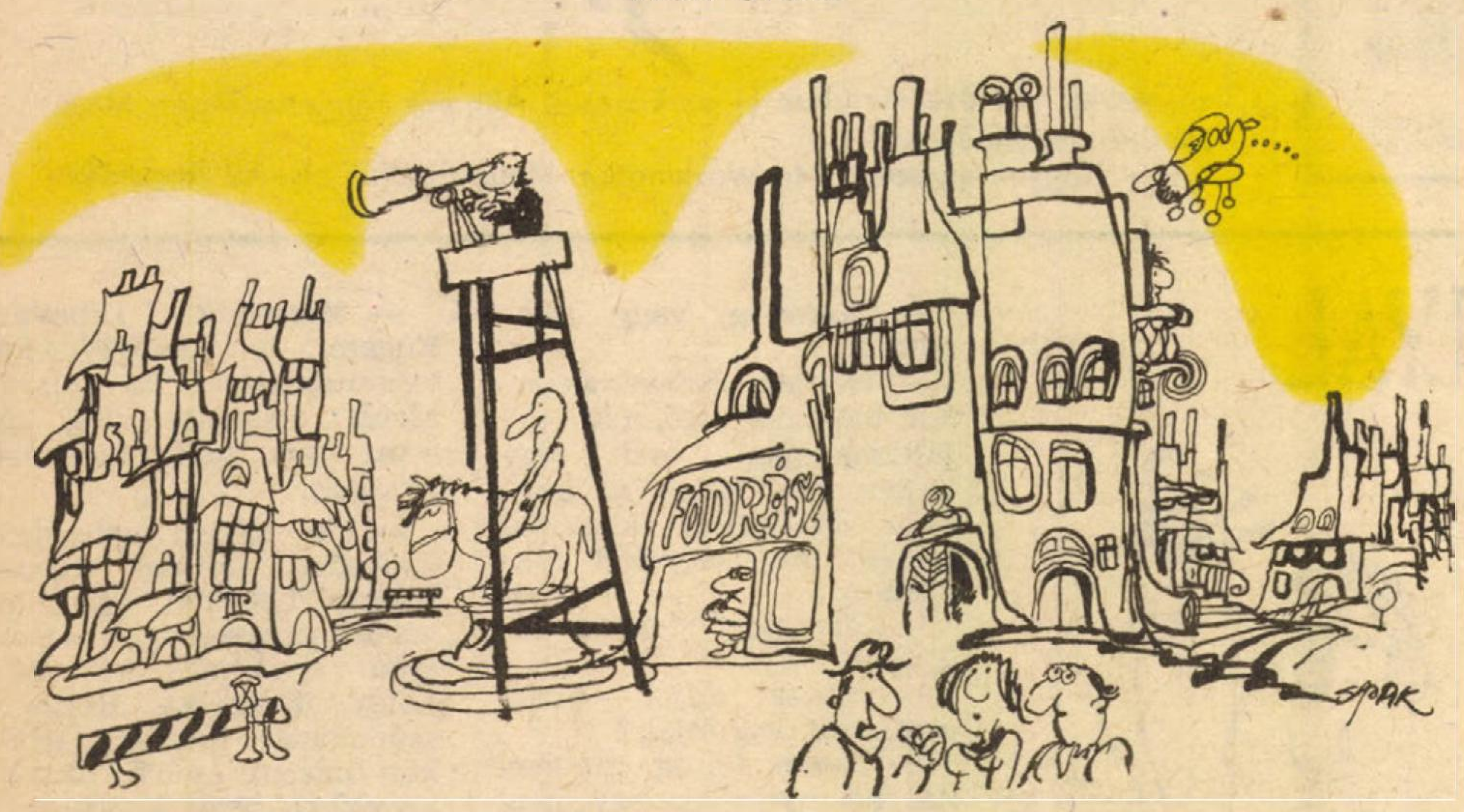
MUNKAMEGOSZTÁS

– A maga szellemi exportját ő fogja kivinni.

BOSSZÚSÁG

– Még itt is azok a gyalogosok...

PESTI UTCÁK

– Mielőtt reggel munkába indulunk, megnézzük, hol nincs felszedve az útburkolat, s milyen kerülő úton juthatunk el az üzemünkbe...

— Megengedi uram, hogy az ön asztalához üljek? Ez étterem annyira kihalt, hogy szinte fél az ember.
— Tessék kérem, de én is azonnal magára hagyom. Ugyanis én vagyok a pincér.

Levélváltás a fűtésről

Kedves Szerkesztő elvtárs!

Központi fűtéses bérházban lakom. Vagy úgy fűtenek, hogy fázunk, vagy úgy, hogy a rettentő hőségtől az ablakokat tárva-nyitva kell hagynunk. A fűtőtestek szinte sütnek, annyira átmelegszenek. Nyilván nemcsak a mi házunkban van ez így, hanem máshol is. Aztán megint dermesztő a hideg. Bizonyára nem a takarékosság az oka ennek, hanem egyszerűen az, hogy a fűtők nem mindig értik a dolgukat. Nem tudják egyenletesen fűteni a lakásokat. Mit szól ön ahhoz a javaslatomhoz, hogy egyrészt a lakók érdekében, másrészt takarékossági szempontból, küldjék tanfolyamra a fűtőket?

Kedves Olvasónk!

Javaslatát nagyon jónak tartom. Levelével egyidejűleg azt a panaszt is hozta a posta, hogy az önökéhez hasonló nagy bérházban csak reggel tíz órától délután hat óráig működik a központi fűtés. A levélíró azt kérdezi tőlem, hogy a negyvenlakásos bérházukban vajon miért nem gondolnak az ott lakó csecsemőkre, kisgyerekekre és nyugdíjas öregekre?

Hogy a lényegében azonos panaszokra válaszolni tudjak, beszéltem néhány illetékessel. A lakóbizottsági elnök például arra hivatkozott, hogy a ház lakói teljesen ki vannak szolgáltatva a fűtőnek: mint ismeretes, nagy a munkaerőhiány, és örülnek, ha olyan fűtőt kapnak, aki mellékállásban több helyen fűt, és ezért reggel tíz óra előtt és délután hat óra után náluk van hideg, és máshol van meleg, amikor pedig náluk meleg van, akkor máshol van hideg. Mit panaszkodunk?! Beszéltem a fűtővel: „Ugyan, kérem, reggel tíz előtt nem kell, hogy meleg legyen az a lakás, a csecsemőket és a gyerekeket vigyék el sétálni, hat óra után pedig fektessék le őket. Akkor majd nem fáznak. Azért van GYES-en az anya, hogy gondoskodjék a gyerekéről." Jó ember, gondoltam magamban, és felkerestem a fűtőbizottság elnökét. „A lakók panasza jogos — mondta —, a fűtők többsége nem érti a dolgát, ha nincs elég meleg a lakásban, valóban fáznak a lakók, de amit vesztünk a vámon, azt megnyerjük a réven: a takarékosság sem kutya, hanem közérdek."

Ez engem nem elégített ki, tehát beszéltem a mi házunk fűtőbizottságának elnökével is a fűtés egyenetlenségéről. Amikor azonban erre sort tudtam keríteni, akkorra már el is felejtettem, hogy a közelmúltban, a nagy szélviharok idején, mennyire fáztunk. Időközben ugyanis az öregek és a hat éven felüli fiatalok kitódultak a folyosóra, egymás közt tárgyalták a tarthatatlan fűtési viszonyokat, a fűtőbizottság elnökét szidták, mint a bokrot, pedig nyáron közmegbecsülésnek örvend. Mindezek után, amikor a fűtési bizottság elnöke (aki népes családjával együtt vacogó foggal ült a langyos fűtőtestnél) dörgedelmesen beolvasott a fűtőnek, bekövetkezett a fűtő bosszúja. Ettől kezdve olyan fantasztikus hőség árasztotta el hatszintes,

modern bérházunkat, hogy csak kereszthuzattal lehetett harminc fok alá szorítani a lakások hőmérsékletét.

Megnyugtatom tehát, nem önök vannak egyedül abban a helyzetben, hogy hol a hidegtől fáznak, hol a huzattól, azután pedig felmegy a vérnyomásuk a túlfűtéstől, hanem még sokan mások. Nálunk például az a baj, hogy a fűtő még mindig ingadozik, fogalma sincs arról, hogy mikor fűtsön erősebben és mikor gyengébben, mert képtelen a kinti időjáráshoz alkalmazni a fűtés mértékét. A lakók nem mernek szólni, hogy most már embertelenül szenvednek a túlfűtéstől, mert félnek a fűtő bosszújától, és megint nagyon hideg lesz.

Egyébként korántsem mellékes az egyenletes és a külső időjárási viszonyoknak megfelelő fűtés. Persze nem lehet azt kívánni a fűtőktől, hogy tudományos alapon kiszámított pontossággal lássák el a feladatukat, de én az illetékesek helyében élnék az ön javaslatával, és kerületenként fűtési tanfolyamot indítanék az arra rászorult fűtőknek. Ezzel meg lehetne teremteni a lakók békéjét a lelkekben és a kellő hőmérsékletet a lakásokban.

Bizonyára a fűtőknek is jobb érzés lenne, ha értenének ahhoz, amit csinálnak, és okos, szakszerű fűtéssel rengeteg energiát takarítanának meg a népgazdaságnak. Ha a lakók jobb közérzete miatt nem is, legalább ezért kellene a fűtési tanfolyamokat haladéktalanul megindítani.

Földes György

PORTRÉFILM

A televízió legsikeresebb filmjei a portréfilmek, amelyekben egy ember — legyen az író, filozófus, esztergályos vagy martinász — beszél az életéről. Ilyenkor a néző csak egy arcot lát és ez az arc mégis izgalmasabb, mint egy kalandfilm, pedig azokban sok mindenféle történik: verekedés, leányszöktetés, tengeri csata, párbaj, farkas-kaland, szökés a börtönből stb.

Én is azok közé tartozom, akik szívesen megnéznek egy-egy portréfilmet és egy cseppet sem unatkozom, amikor a képernyőn csak egy arcot látok: ráncokkal, barázdákkal, redőkkel. De lenne egy javaslatom a tévé illetékeseihez: a főcímben tüntessék fel, kik azok, akik részt vettek az arc megrajzolásában.

Mi a főcím?

Az Értelmező Szótár meghatározása szerint: *Főcím: filmnek a címét, a gyártót, a szereplőket stb. feltüntető eleje.*

Ehhez még hozzá kell tennem azt, hogy a főcím néha hosszabb, mint a film, amelynek ő csak az eleje, mert mindenkit felsorolnak, akinek valami köze volt a filmhez.

Javaslatomat valahogy így képzelem el:

Sok kis ránc a bal szem sarkában: első feleség.

Ráncok a szem jobb sarkában: Pirike, aki rövid időre felbukkant az életében.

Első redő a homlokon: második feleség.

Második redő a homlokon: vitéz Bogyiszlóy Ulrik, századparancsnok a fronton.

Harmadik redő a homlokon: Dr. Kovács János, a portréfilm alanyának jelenlegi főnöke.

Két mély barázda az orrnyereg felett. Az első barázda: Hédike, aki megcsalta egy halbiológussal.

Második barázda: Lilike, akivel sohasem tudott szakítani.

Keserű vonás a bal orcán, az orrtól a száj bal sarkáig: T. Balogh Ernő, a portréfilm alanyának beosztottja az 50-es években.

Ugyanaz a keserű vonás a jobb orcán: Csetneki Csuhé Ottmár. Neki köszönhette, hogy B-listára került a harmincas évek elején.

Lefelé húzódó ránc a száj bal sarkában: Izabella, aki először mondta neki azt, hogy öreg.

Ugyanez a ránc a száj jobb sarkában: Mária, aki nem akarta tudomásul venni, hogy már nem fiatalember.

Mély árok a bal arcon: Verpeléti kolléga, akinek kitűnő memóriája volt és mindig mindenre emlékezett.

Jobb arcon mély árok: Béla, a jóbarát, aki nem akart emlékezni semmire, amikor arra szükség lett volna.

Ideges rángások az arcon: a portréfilm riportere, aki időnként tapintatlan kérdéseket tesz fel.

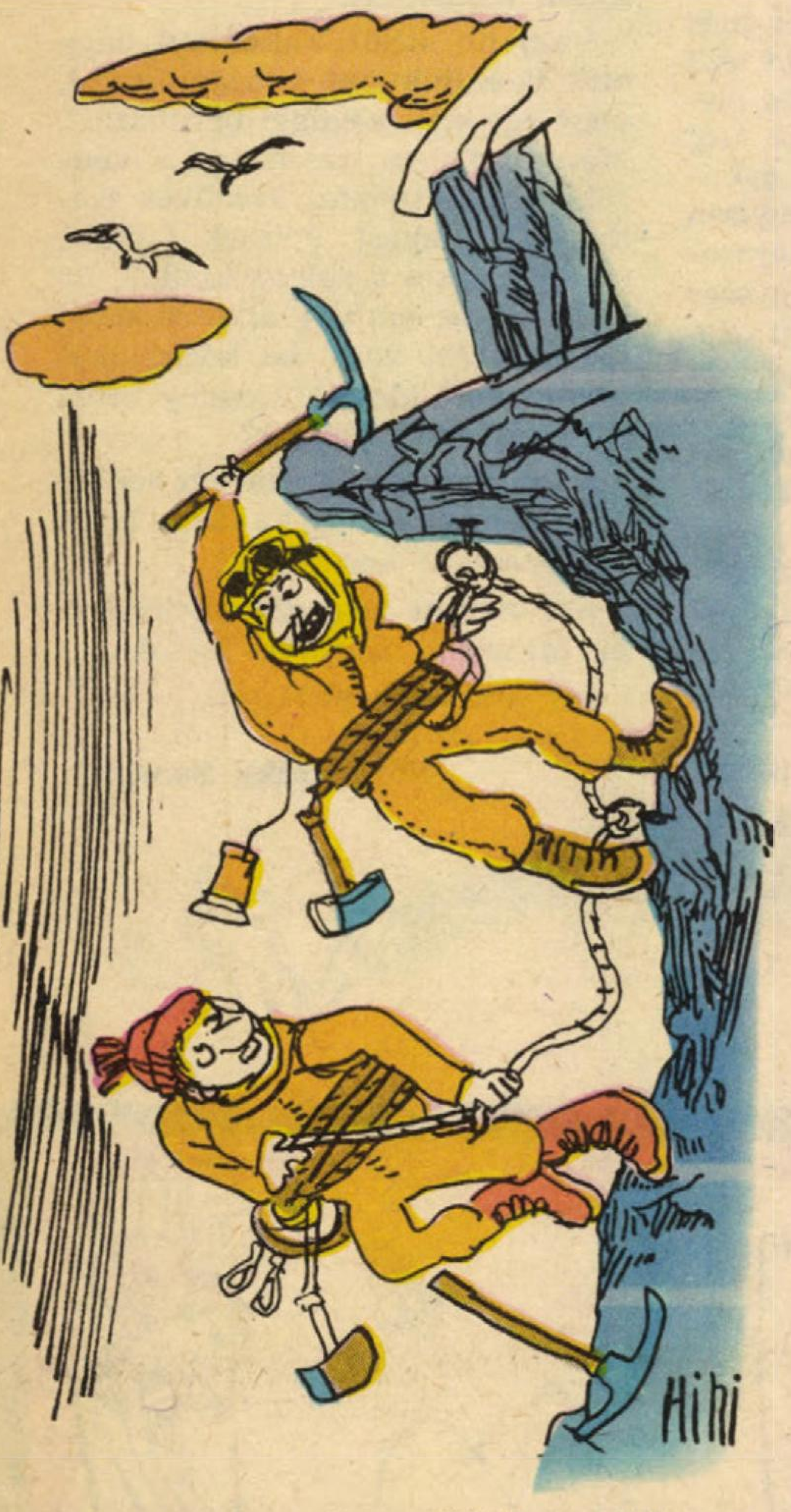
Hunyorgó bal szem: a film rendezője, aki időnként megszólal: „Csak nyugodtan, kérem, csak nyugodtan! Mintha mi itt sem lennénk!"

Közreműködtek még: a papa, a mama, a testvérek, az évek, a rokonok, a kisebb-nagyobb bosszúságok, az orvosok, a politika, a világpolitika, a történelem, stb.

Stb.: vagyis az élet.

Mikes György

SZÉDÍTŐ CSÚCSOK FELÉ

– Mi leszünk a huszonötödikek, akik megmászták!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

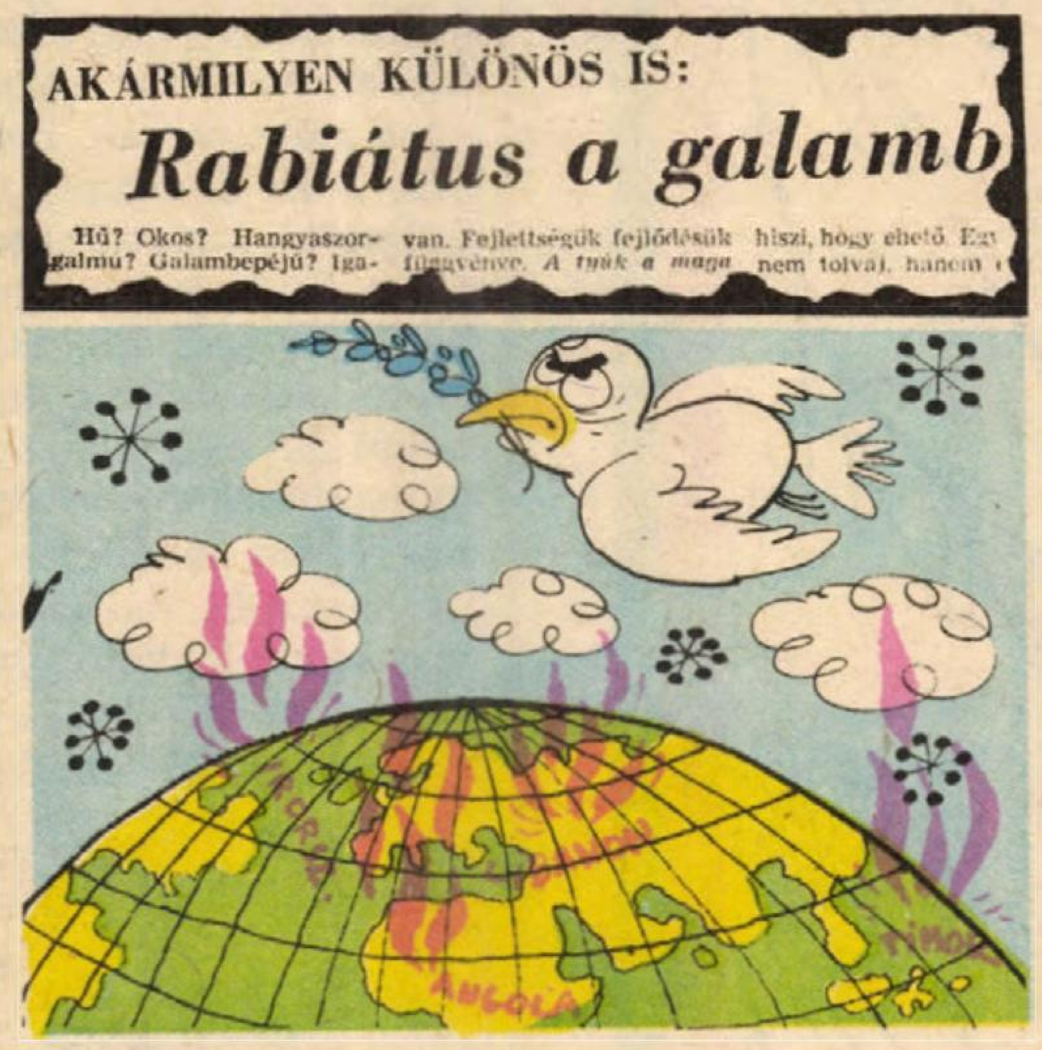
Az utas éjszaka megérkezik egy vidéki szállodához. A kapuban találkozik egy férfivel.

— Mondja, kérem, jól lehet itt aludni?

— Mi az, hogy jól lehet? Már másfél órája csengetek és még nem ébredt fel senki.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

Hát csoda?...

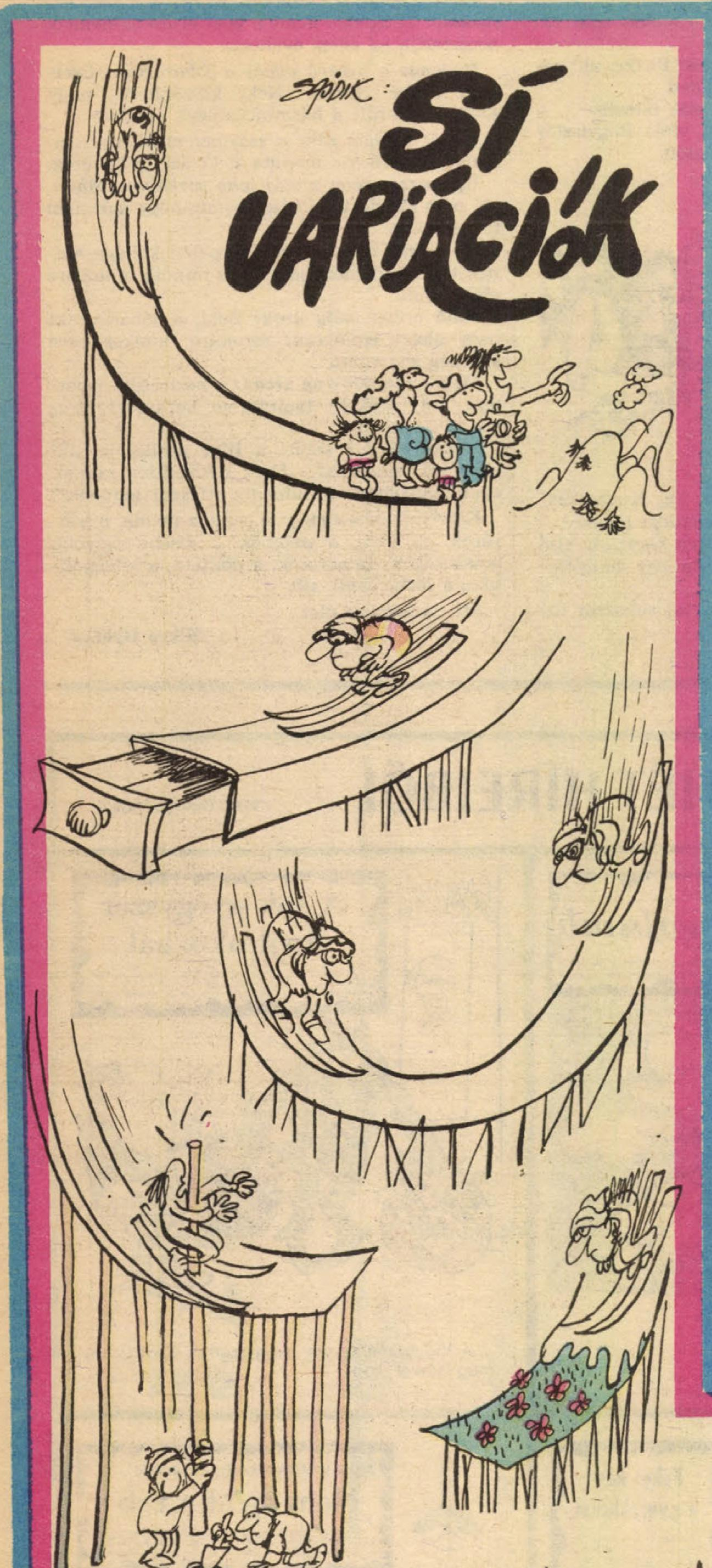
– Vigyázzon a sok gyógyszerrel, Kovács úr, még sérvet kap.

– Tőled örökölte, hogy ha egy jó nőt lát, rögtön fékez...

– Hol van már a régi jó magyar konyha?...

ellenjavallatok

Ha az orvos másképpen nem rendeli...

Így kezdődik a magyar gyógyszerekhez mellékelt használati utasítás. Azután még jön sok minden: hogy hideg helyen tároljuk, egyidejűleg alkoholt ne fogyasszunk, járművezetés esetén elővigyázatosan szedjük. Majd következnek a mellékhatásként várható bajok: felfájás, szédülés, szájszárazság stb. Vagyis az ellenjavallatok.

Cak éppen a javallatok nem jönnek. Vagyis, hogy mire való az orvosság. Fáj a fejem, beszedném ezt a tablettát, úgy emlékszem, fejfájás ellen adták, de nem merem, mert nincs ráírva... Lehet, hogy ezt hascsikarásra kaptam. Most meg fáj a hasam, de csak úgy a hasamra ütve nem veszem be, hátha bubópestis ellen való.

Viszont itt van a kezemben egy csomó külföldi gyógyszer. Ezeken feltüntetik, hogy fejfájás, vagy allergia, vagy reuma, vagy más egyéb nyavalya ellen szolgálnak. Ott ez a szokás. Nálunk meg más a szokás. Hogyan lehetséges ez? Úgy, hogy azok a naiv idegen patikáriusok, nem gondolnak rá, hogy mi betegek egy kicsit gyengeelméjűek vagyunk. Túlságosan bíznak bennünk, egészen egyszerűen ránk bízzák, hogy az egyszer már felírt és megvásárolt fejfájáscsillapító tablettát csakugyan fejfájás ellen használjuk-e és nem hashajtó gyanánt. Hazánkban viszont okosabbnak tartják, ha eltitkolják előlünk, mi mire való, ily módon kényszerítve a beteget, hogy újra meg újra elmenjen az orvoshoz és felírassa vele az orvosságot. Érthető, hiszen üresen tátong az SZTK.

Hogy miből lehet nagyobb baj, abból-e, ha valaki a gyógyszert rendeltetésének megfelelően, de önkényesen beszedi, vagy abból-e, hogy megpróbálja kitotózni, mire is kaphatta ő azt a helyes, kis sárga, gömbölyű tablettát és csak úgy emlékezetből szedi be, azt nehéz eldönteni. Kivéve, ha az illetőnek rossz a memóriája. Akkor a halottkém eldönti.

Pátosz

Nagy híve vagyok a lakásprogramnak, de nem hirdetésben. Még álláshirdetésben sem. A 43. számú Építőipari Vállalat például a következő vastagbetűs jelszóval csalogatja a kőműveseket, ácsokat stb.: A LAKÁSPROGRAM MEGVALÓSÍTÁSÁÉRT... jelentkezzenek, álljanak be hozzájuk.

Valahogy szkeptikus vagyok atekintetben, hogy Tóth János kőműves odahagyná régi munkahelyét annak hatására, hogy neki a lakásprogram megvalósítására nyílik lehetősége.

Vagy ha mégis, akkor mit hagy ott? Mondjuk egy gyárépítkezést, vagy egy egészségügyi beruházást. Már most nem tudom, mi a vonzóbb egy öntudatos kőműves számára, ha lakást építhet („puha, meleg fészket a dolgozóknak"), ha gyárat („az emberi alkotás szent műhelyeit"), vagy ha kórházakat („munkából kiesett, szegény beteg emberek menedékét")?

Szerintem mind a három vonzó, de a legvonzóbb az, ha tudja, hogy hol, mennyit kereshet.

Ezt viszont nem szabad hirdetni. Marad a patétikus jelszó.

Így erkölcsösebb?

Novobáczky Sándor

TRIBUN

Néhány francia riporternek feltűnt, hogy Jacques Chautier, a kitűnő amatőr ökölvívó túlságosan sok fogvédő gumit fogyaszt. Gyakran még a menetek között is váltania kell.

— Annyira ízlik?

— Tévednek. Nem eszem a gumit, csak rágom. Tudniillik annyira félek a ringben, hogy vacognak a fogaim. És mire észheztérek, megint egy fogvédővel kevesebb.

*

Az amerikai futball riporterei évről évre kiadják a Bajnokság Bolondjának járó tiszteletdíjat. Ezt legutóbb Jimmy Marshall nyerte. Jimmy a bajnokság során ötven alkalommal indult el a labdával tévedésből a saját kapuja felé, és két öngóljával hatalmas szerepet vállalt a csapat balsikerében.

A díjat New Yorkban akarták átadni. Jimmy Dallasban felült a repülőgépre. És Chicagóban szállt le róla.

*

Erik Kjelström, a svéd Bornskog városka plébánosa, különös szentbeszédet mondott:

— Kedves híveim. Némelyőtök arcán a gond felhőit látom borongani. Nos, legyetek jó reménységgel, mert közel a ti boldogságotok órája. Most kaptam a hírt, hogy Bornskog csapata, öt perccel a meccs vége előtt, 2:0-ra vezet Tengsmundenben.

*

Abdul Jabbar — azelőtt Lew Alcindor —, a világ legjobb profi-kosárlabdázója, szokatlanul gyengén játszott. Meccs után, a közös vacsorán kedvetlenül tolta félre a tányért.

— Annyi helyzetet kihagytam, hogy félek: a saját számba sem találok be.

George Corley Wallace egy választási körút során be akarta bizonyítani híveinek, hogy micsoda pokolian kemény fickó, és hatalmas balegyenest vitt be egy útjába akadó homokzsáknak.

A túrát gipszmandzsettával folytatta.

Eltörött a csuklója.

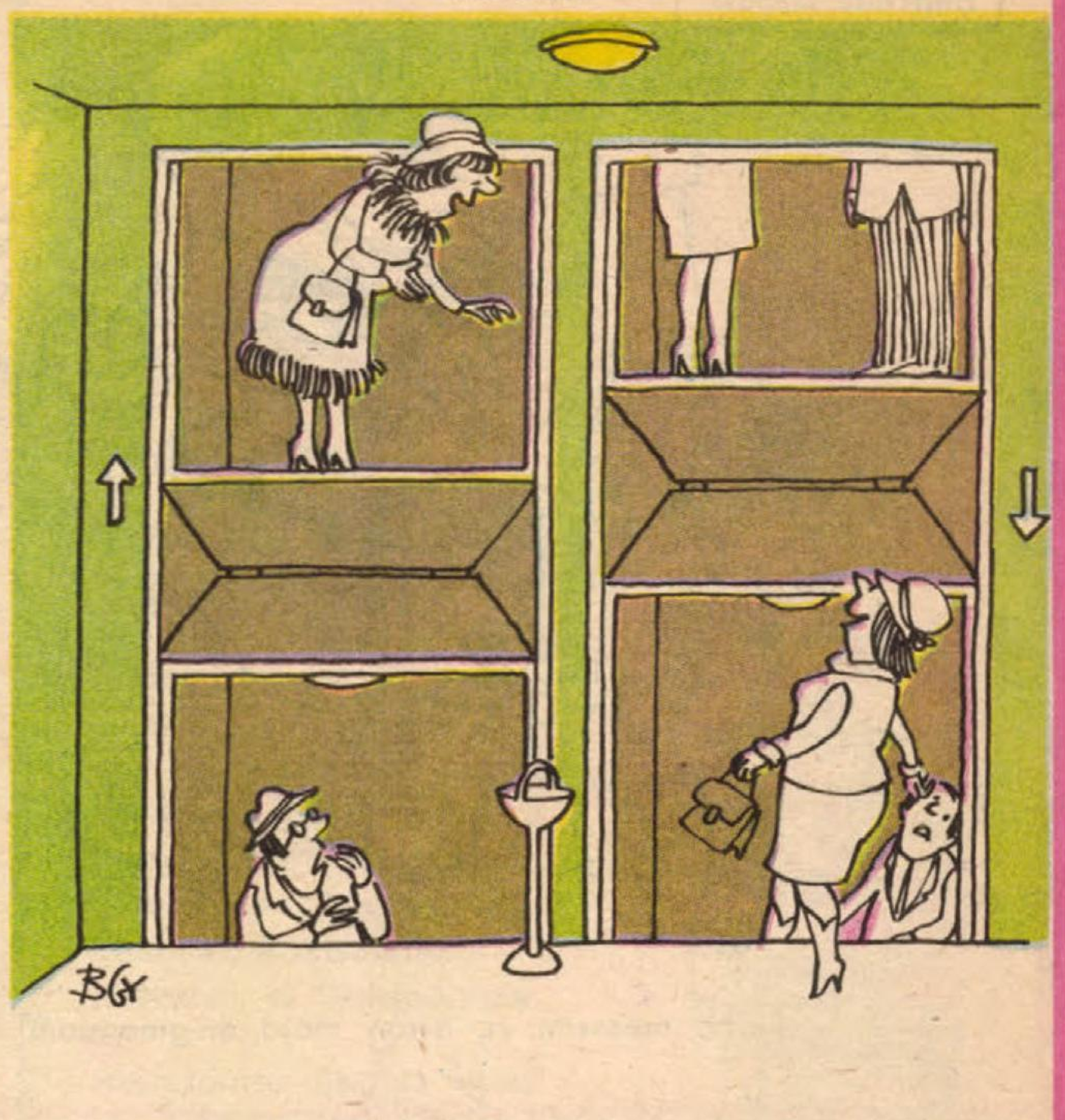
(p. p.)

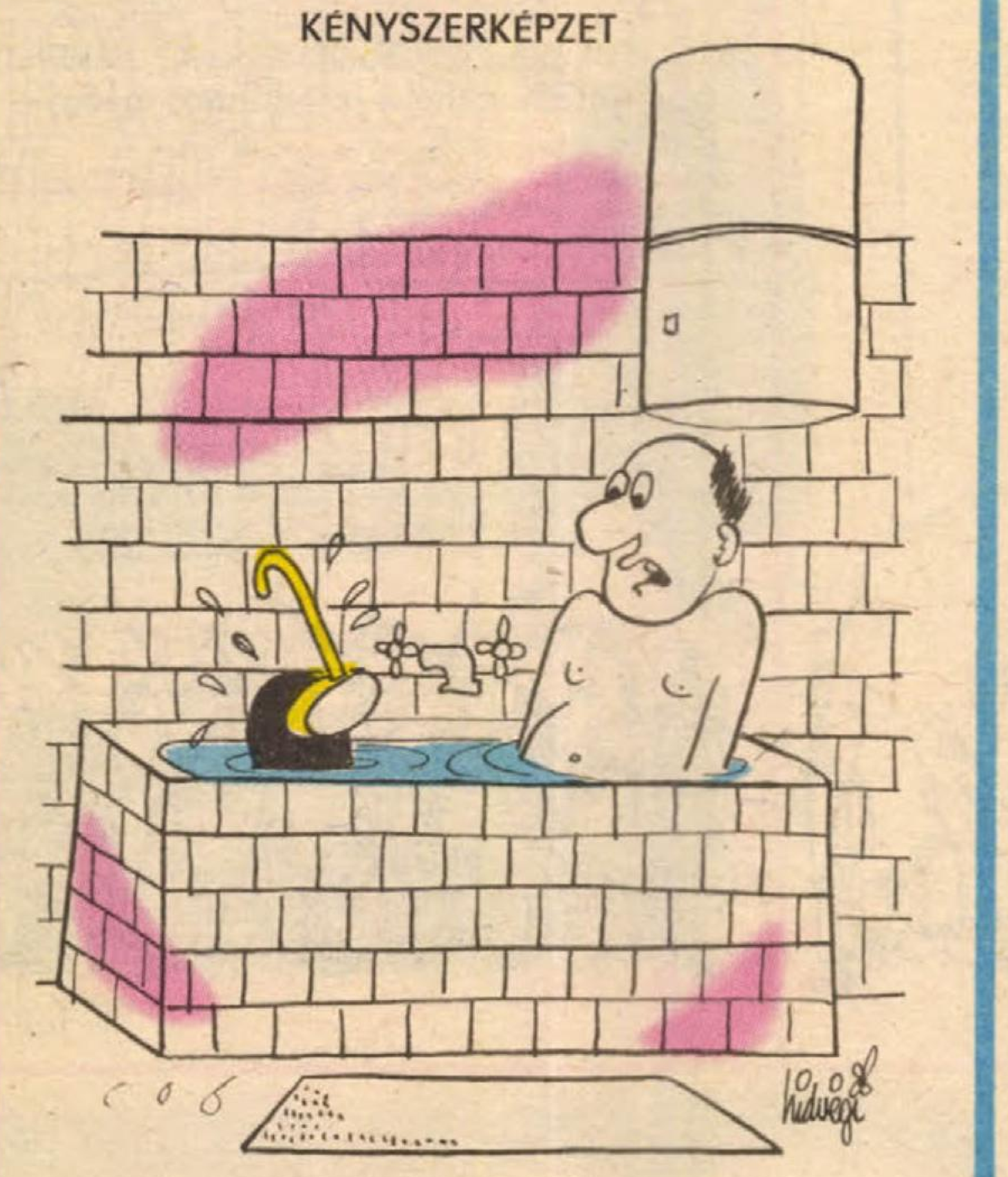
MI VAN EGY NŐI TÁSKÁBAN?

TRACCS

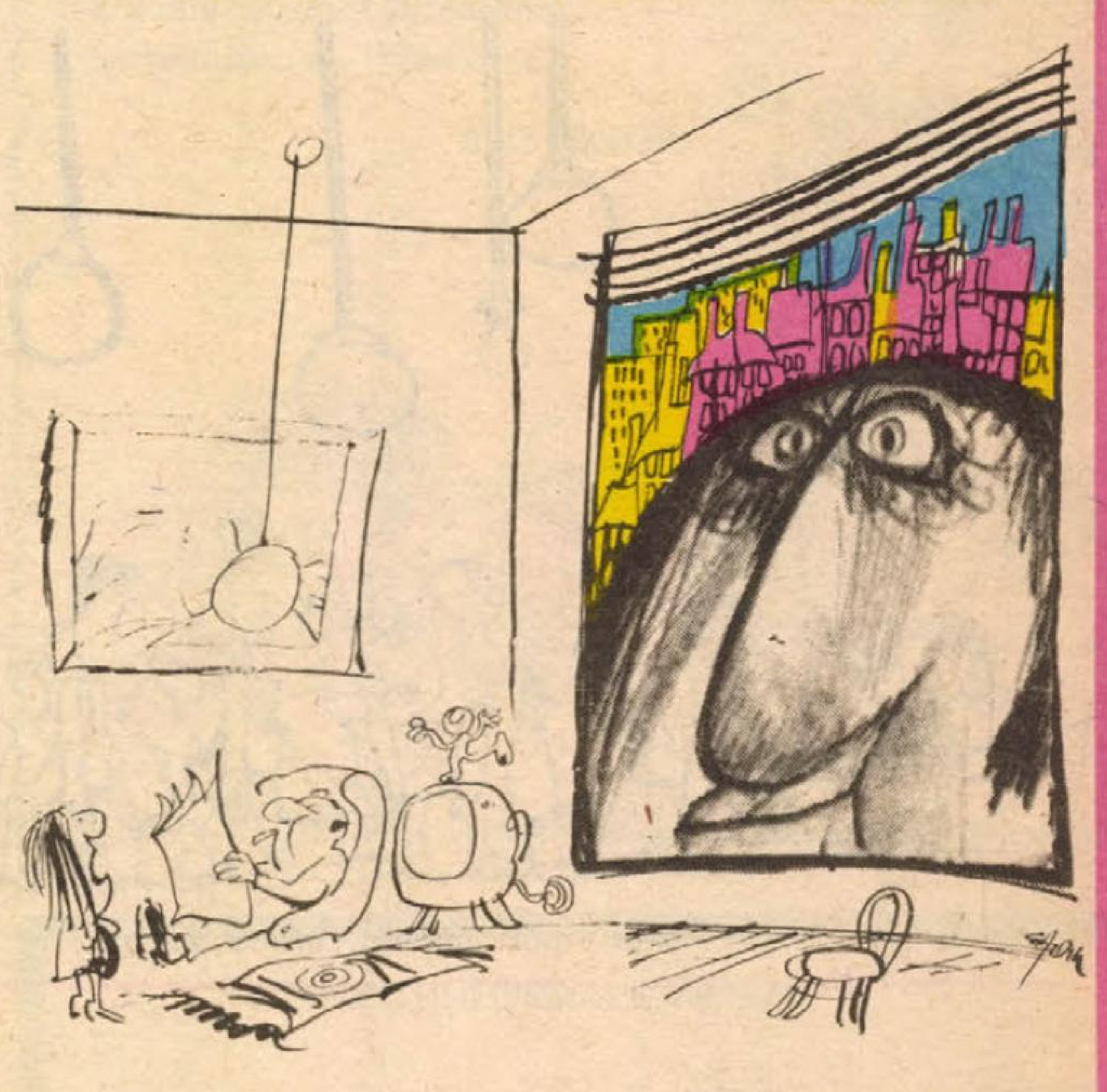

KÉNYSZERKÉPZET

– Cousteau kapitány . . .!

GYANAKVÓ ASSZONYKA

– Ez megint a te süket vicceid egyike?

Pirike kérem, ma nem ebédelek, csak bekapok valamit.

— Két-három szendvicset?

— Dehogy. Egy antineuralgicát. Fáj a fejem — válaszolta gondterhelten Stirpák Sándor, a Timsó és Robbanómotorgyár idő előtt megőszült vezetője.

— Ha szabad megjegyeznem, Perczegős Norbert reggel óta vár az előszobában.

— Azonnal kéretem kedves művezetőmet — rendelkezett az igazgató. — Elnézést, annyi a gondom, hogy magáról egészen megfeledkeztem. Parancsol reprezentációs savanyú cukrot?

— Köszönöm, nem kérek.

— Sajnálom, hogy csalódást kellett okoznom magának. Elképzeléseim, amelyekkel a fogyasztói reklamációkat csökkenteni akartam, nem váltak be.

— Pedig az elképzelés méltó volt a nagy gondolkodóhoz — jelentette ki bátran Perczegős. — Termékeink minősége, sajnos, rendkívül gyenge. Tömegével érkeztek a fogyasztók reklamációi két évre szóló garancialevelük birtokában. Ekkor az ön lángelméjében felvillant a nagy ötlet: egy évre kell csökkenteni a garanciális időt.

— Mit sem használt — legyintett komoran az igazgató. — A nálunk készült timsó és robbanómotor ennél rövidebb idő alatt használhatatlanná válik.

— Fokozatosan csökkentettük a garanciális időt. Tavaly odáig jutottunk, hogy egy általunk készített robbanómotor jótállási ideje másfél órára csökkent — mondta szomorúan Perczegős. — Azonban még ez is soknak bizonyult. Kétségbeesésemben valami más módszerrel próbálkoztam a reklamációk elleni küzdelemben. Minden termékünk mellé színes, mélynyomású füzetecskét mellékeltem hangzatos jelszavakkal: **Ne reklamáljon! Kímélje meg magát a panaszbejelentéssel járó izgalmaktól! Ne feledje, önnek is van vérnyomása! Örüljön, ha süt a nap és kék az ég! Egy rossz robbanómotor mellett is élhet boldog családi életet! Ne bosszankodjék! Ne reklamáljon! Vacak timsó mellett is szép az élet!**

— Mi lett az eredmény? Napjainkban már nemcsak a termékeink minőségére panaszkodnak, hanem a színes, mélynyomású kiadványunkra is, felháborodván: miért írtuk egy s-sel, hogy boszszankodjék? — legyintett elkeseredetten Stirpák, majd kicsit élénkebben így folytatta: — A reklamációk elleni szent küzdelmünkben most fantasztikus, új ötletem támadt. Rögös és göröngyökkel kirakott ez az út, de meg kellene próbálni. Egy kicsit javítani kéne a termékeink minőségén . . .

Galambos Szilveszter

Megkérdeztük rajzolóinkat:
HISZNEK-E A CSODÁKBAN?

Endrődi István:

– Előbb eresszen ki, aztán majd megmondom! . . .

Fülöp György:

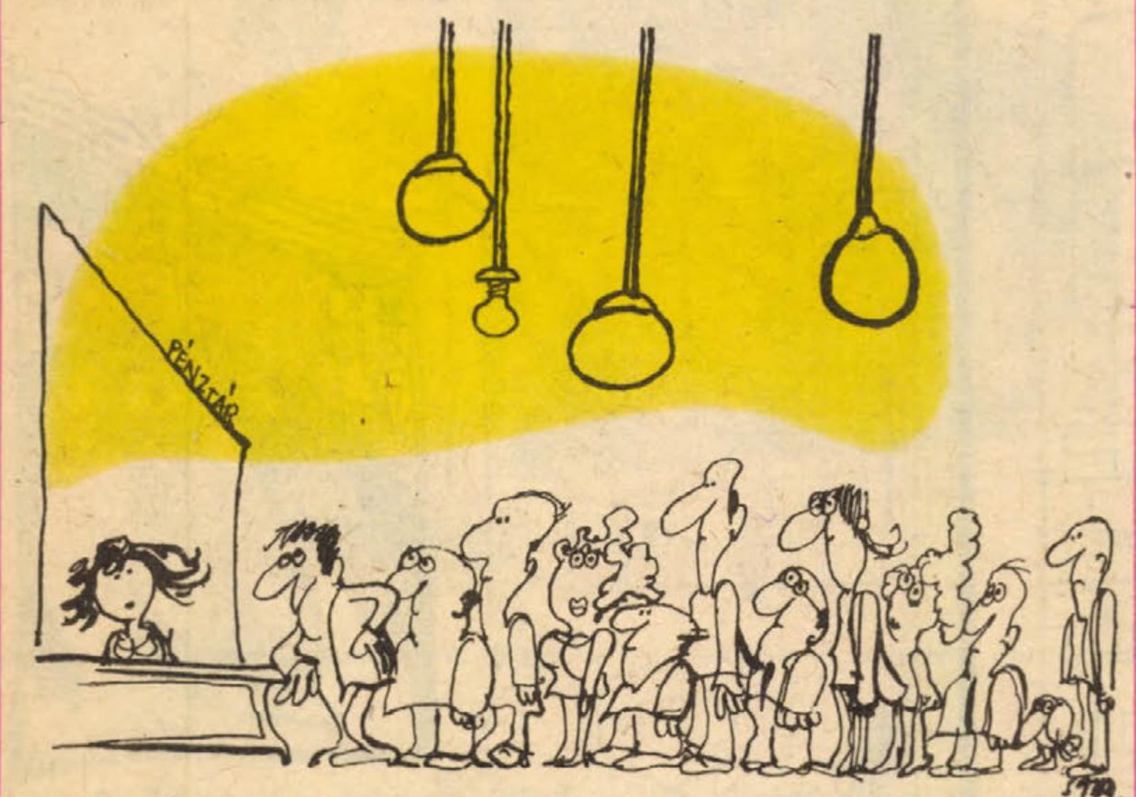
– Feltétlenül. Focimeccsen például már láttam néhány csodálatos gyógyulást.

Lehoczki István:

– Igen. Már több színművet láttam feltámadni.

Sajdik Ferenc:

– Fizetés előtt mindig, utána soha.

Brenner György:

– Igen!

Balázs-Piri Balázs:

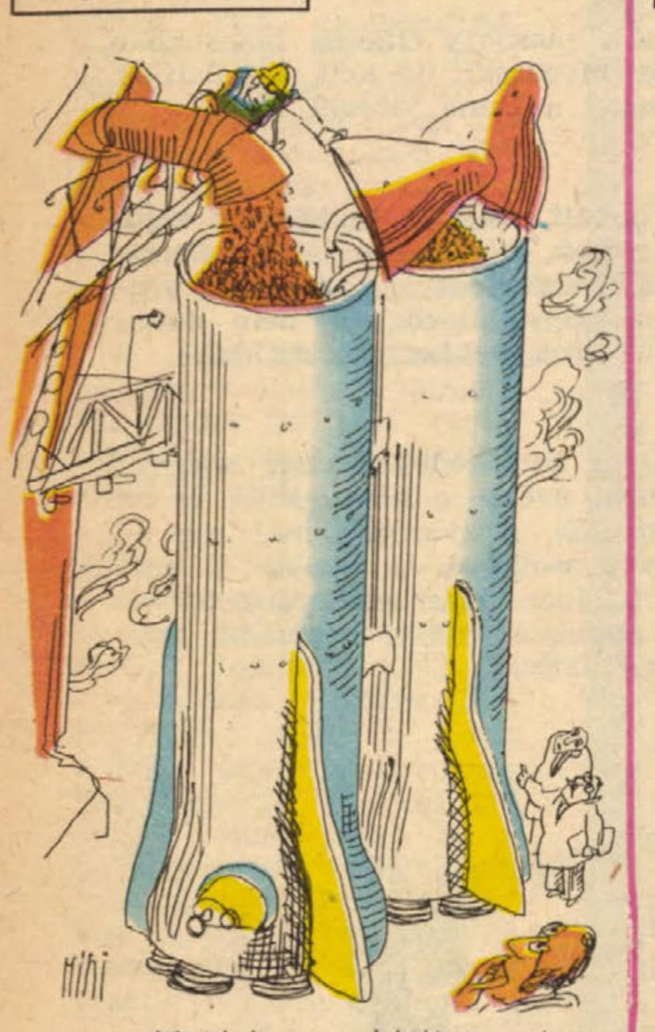
– Hiszek! A múltkor esőben, csúcsforgalomban, rögtön kaptam taxit.

Dallos Jenő:

– Igen. Minden héten . . .

Hegedűs István:

– Majd ha a rakétákat gabona tárolókká alakítják.

Várnai György:

– Amióta visszakaptam egy kölcsönadott könyvemet, igen.

A SIKER RIGMUSAIBÓL

Tegnapelőtt egy moziban
felismert a jegy-pénztáros:
„Legyen vendégem!
Önt régen
isteníti a főváros."

Szól a ZÖLDÉRT dolgozója:
„Művész Úr! Ön itt is hódít!
Új művét repesve várom!"
És féláron
egy kiló bogyiszlóit!

Kötelez a Siker: Gergely
fiam bizonygatta minap
kajánkodva, hogy a józan
kukorica-kókist rólam
nevezték el Sós-pukinak.

Szeretőmtől kapott tollal
— „Írjál nékem isteniket!" —
rovom, rovom, szinte vésem,
kilencven szám ihletében:
forradalmi — ikszeimet!

Soós Zoltán

GÁDOR BÉLA:

A nevetés öl

Tizenöt évvel ezelőtt halt meg a kiváló humorista, lapunk egykori főszerkesztője. Ebből az alkalomból közöljük írását.

Egyszer volt egy humorista, aki egy nagy városban fejtette ki áldásos tevékenységét. Ez a tevékenység abból állt, hogy két-három gépelt oldalon elmondta humoros véleményét olyan dolgokról, amelyek egyáltalán nem voltak humorosak. Ez a különös ember ezt lelki kényszerből cselekedte és pénzért. Elég szépen meg is élt a mesterségéből, sőt sikerült bizonyos elismerést kivívnia, mert csupán közönyös megvetéssel sújtották, ami elég szép társadalmi rangnak számít.

Ám egy szép napon valaki kitalálta azt a szellemes mondást, hogy a nevetés öl, és ettől kezdve a humoristának rossz dolga lett. Mert ha megírta azt, hogy piszkosak az utcák, rögtön azt kérdezték tőle: „Miért akarod te az utcák főfelügyelőjét kinyírni?" És ha arról élcelődött, hogy az újságok unalmasak, okvetlenül nekitámadtak, mondván: „Te gyilkos! Meg akarod ölni az összes szerkesztőket?" Ezek után szegény humorista nem tehetett mást, mint hogy saját magát tette nevetség tárgyává, mert az ellen senkinek sem volt kifogása, hogy öngyilkos legyen.

De ez nem bizonyult megoldásnak, mert hiába tette magát a humorista bármilyen nevetségessé, nem halt meg, sőt ennek az ellenkezője lett, tovább élt. Ugyanakkor hangok hallatszottak jobbról-balról:

— Miért ír ez a pacák állandóan

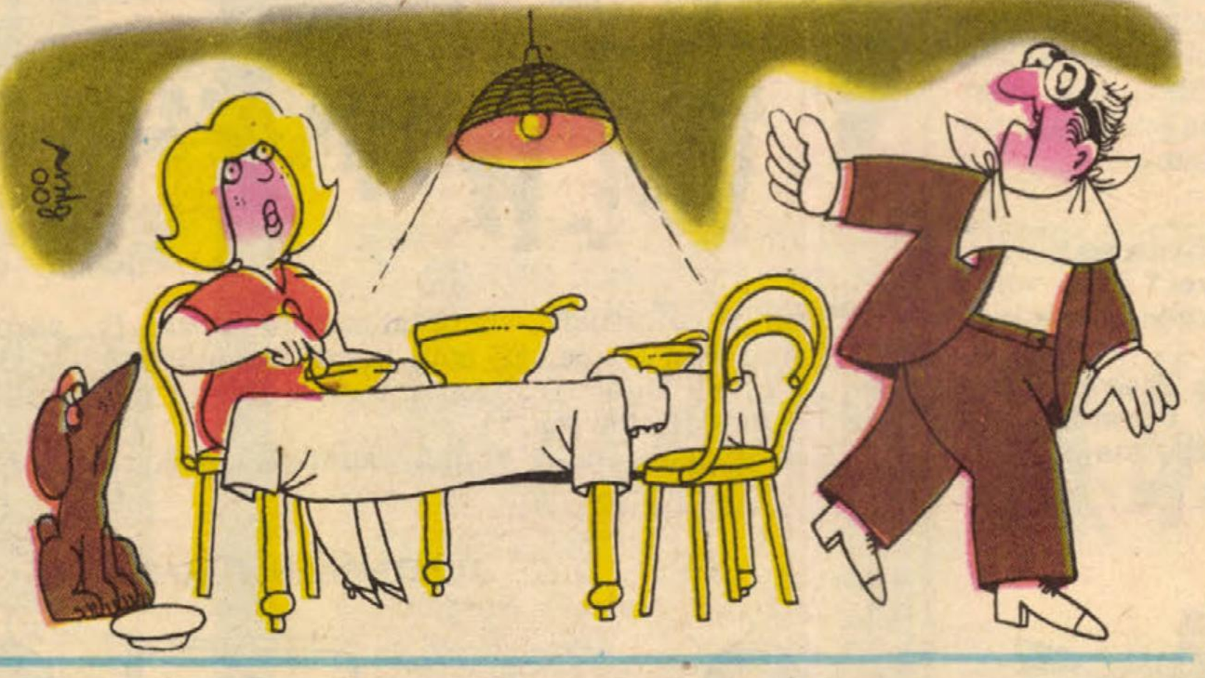
magáról? Mi közöm nekem az ő magánéletéhez? Nincs más témája?

Ekkor a humorista a családjáról kezdett írni: feleségéről, gyerekeiről, kutyájáról, macskájáról . . . Úgy gondolkozott: ha a nevetés valóban öl, még mindig jobb, ha a saját családját írja, mintha idegen embereket öldös. Nemes szándékát nem értették meg, és most már az egész családját unni kezdték, akik mondanom sem kell, szintén kibírták a kinevettetést, és vígan tovább éltek. Megpróbálkozott a humorista még mással is: növényekről kezdett írni, gombákról és halakról, amelyek idegen égtáj alatt éltek, mert nem akarta megbántani a hazafias érzést. Ez sem volt jó. Azt mondták, hogy öncélú humora van, és menjen a fenébe. Ekkor a humorista válságba került. Nem írt két hétig egy sort sem, ezalatt nagyon megéhezett és megszomjazott. Végül dühbe gurult, és kifakadt:

— Nem igaz! A nevetés nem öl! Én ennek az ellenkezőjét tapasztaltam. Húsz éve írok humoreszkeket, és eddig még senki se halt bele. Sőt ellenkezőleg, semmi sem történt. A villamosok zsúfoltak, az utcák piszkosak, az emberek gorombák, és málnaszörpben nincs málnaszörp. Arról fogok írni, ami eszembe jut . . .

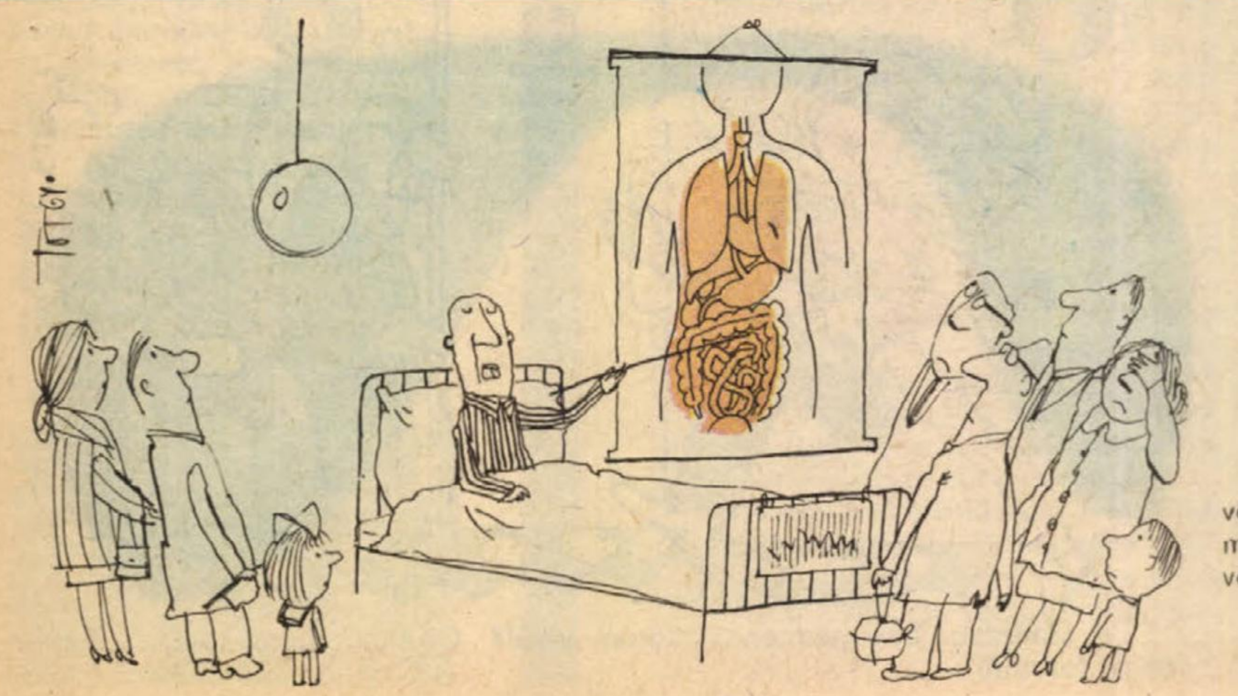
Kipillantott az ablakon, és meglátott egy tornyot, amelyet tíz éve építenek, eddig százmillióba került, és nincs semmi értelme. A humorista megírta a tornyot olyan mulatságosan, hogy másnap az egész ország kacagott rajta. Utána pedig várta a fejleményeket. De nem történt semmi. Sem másnap, sem harmadnap. A negyedik nap viszont, amikor elment az épülő torony alatt, egy tégla a fejére esett és agyoncsapta.

Így tudta meg szegény humorista, hogy a nevetés öl, de akkor már késő volt.

ÜGYES KIFOGÁS

– Nem kérek sárgarépa főzeléket, fiacskám, tudod, hogy fogyókúrázom . . .

LATOGATASI NAP

. . . és a főorvos úr szerint, miután itt felvágnak . . .

REGGELI INFORMÁCIÓÁRADAT

– Azt írja, hogy az eszmecsere gyümölcsöző volt, és döntést hoztak sok fontos kérdésben . . .

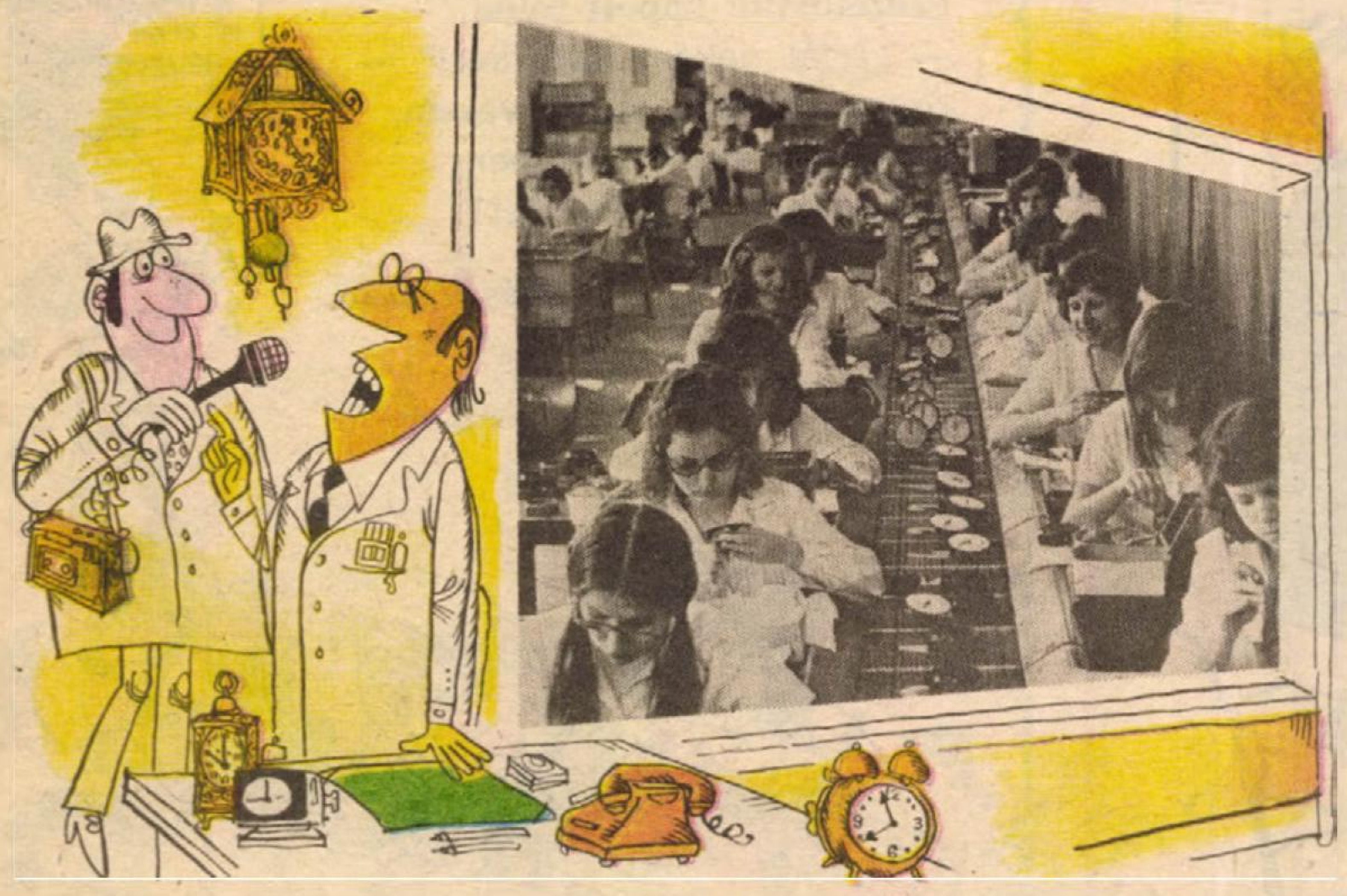
Dunaújvárosi anziksz

Feladó: Radványi Barna–Endrődi István

– Abba a leghátsó dobozba már nem kell tennünk...

A dunaújvárosi vekker kezd világhírű lenni: viszik Angliába, viszik Afrikába. Öt év alatt két millióra akarják emelni az itt gyártott órák számát. Dunaújváros lesz a magyar Schaffhausen. Nem is nagyon sokára. Órák kérdése csupán.

– Büszkék vagyunk rá, hogy a mi vekkereink szavára ébredezik az afrikai kontinens...

A szomszédos faluban, Baracson is újvárosi vekker ébreszti a munkába készülőket. Csak egy kicsit korán. Fél órával tovább aludhatnának, ha... Baracs ugyanis légvonalban csupán három kilométernyire van Dunaújvárostól, ahova sokan járnak dolgozni a faluból. Ám közvetlen összekötő útjuk nincs, az autóbusz csak 15 kilométernyi kerülővel tud bejutni a városba. Így hát csak annak érdemes buszra ülni, aki ráér. Aki siet, jobb, ha nekivág toronyiránt, gyalogosan...

Lehet, hogy akkor lesz majd út Baracsra, ha az újvárosiak megmérgesednek, és közös összefogással építenek egyet? Nem volna meglepő, számos újvárosi intézmény született már közös munkából, közös adakozásból. Legutóbb például a műjég-pálya.

Mostanában sok brigád büszkélkedik azzal, hogy a szabad szombaton végzett munkájukkal keresett pénzük elúszott. Ugyanis most éppen fedett uszodát építenek. Szép. De honnan veszik majd a vizet bele? Hiszen igen gyakran már a második emeleti lakásokban sincs víz. Azt is megoldják majd, összefogással: ha kell, a kalapjuk karimájában hordják tele a medencéket a Duna vizével...

A Volán központi telepén nem volt meleg víz, a gépjavítóműhely munkásai szurtosan, olajosan jártak haza mindennap a munkából. Hetekig tartott, míg az illetékesek ráébredtek, hogy tenni kell valamit, s intézkedtek is ez ügyben végre. Úgy látszik, ők nem dunaújvárosi vekkert használnak...

A népesedési politikával kapcsolatos intézkedések nagy sikerrel jártak a városban, a tanács nem győzte a bölcsődéket és az óvodákat építtetni. Mire azok elkészültek, a gyerekek már rég az iskoláskorba nőttek. Most aztán nagyon zsúfoltak az iskolák. A művelődési osztály, úgy halljuk, nagy tételben akar vekkerórákat vásárolni, hogy a pedagógusok azzal ébresszék fel a harmadik műszakban tanuló, fáradt kisdiákok érdeklődését...

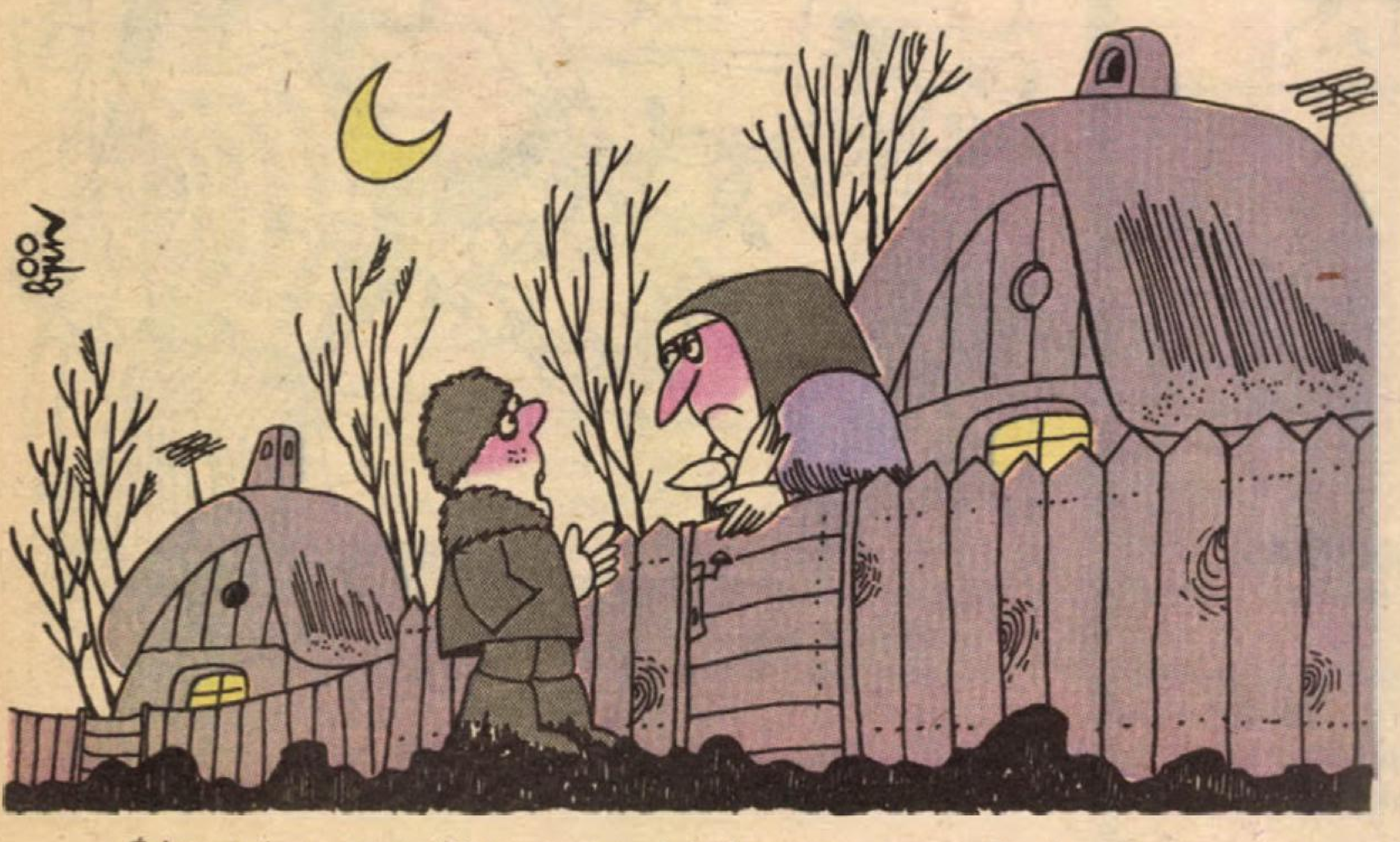

– A matematikával még csak megküzdenénk valahogy, de a helyhiánnyal már nehezebb...

Távirati stílusban, vigasztalásul: a Dózsa II. városrészben épül már egy iskola. És épül-készül az úgynevezett Béke városrészben az újabb Dunaújváros. (A tervek szerint az ezredfordulóra a város megduplázódik majd.)

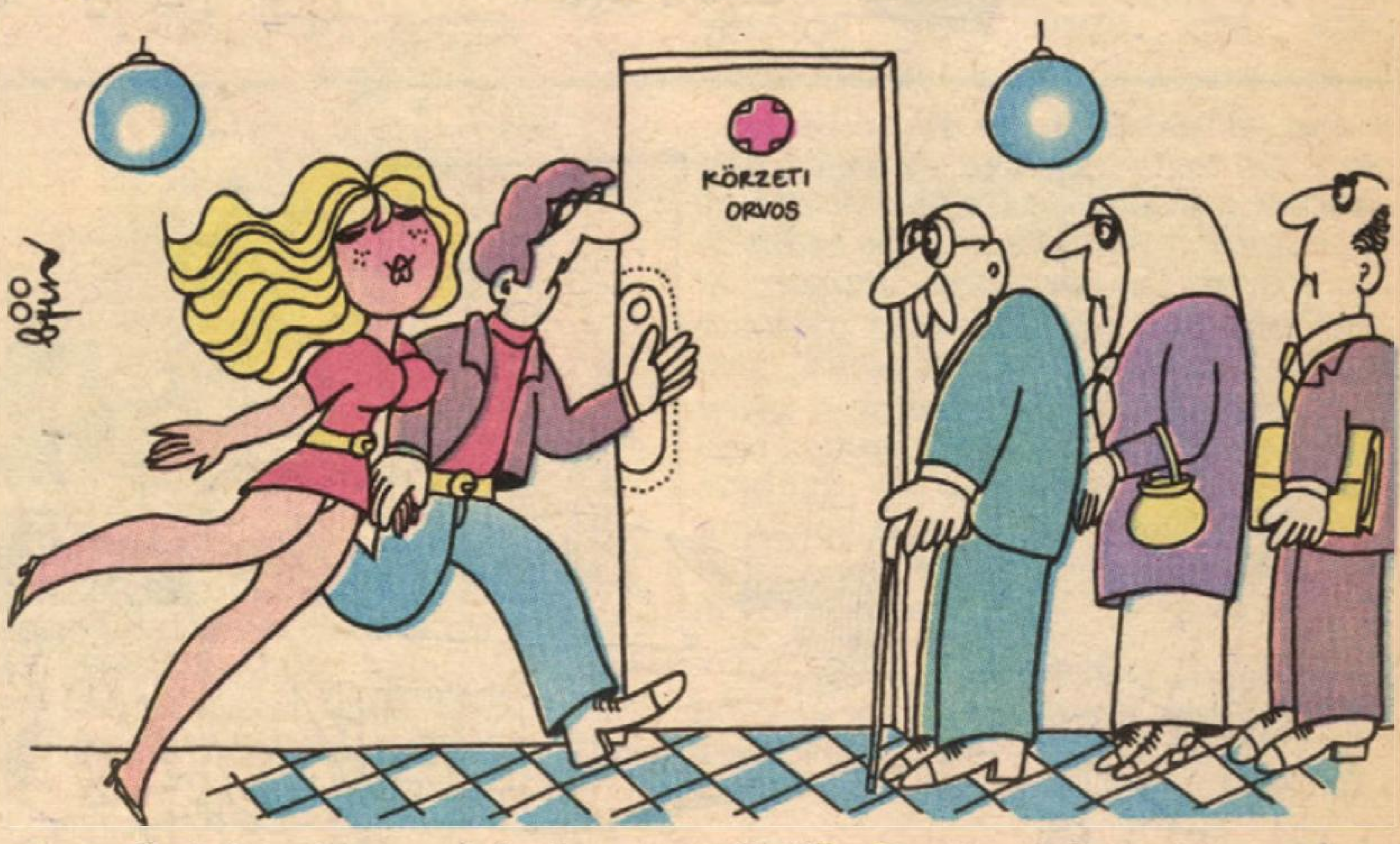
Legközelebb majd onnan küldünk anzikszot: Dunaújújvárosból.

SZOMSZÉDOLÁS

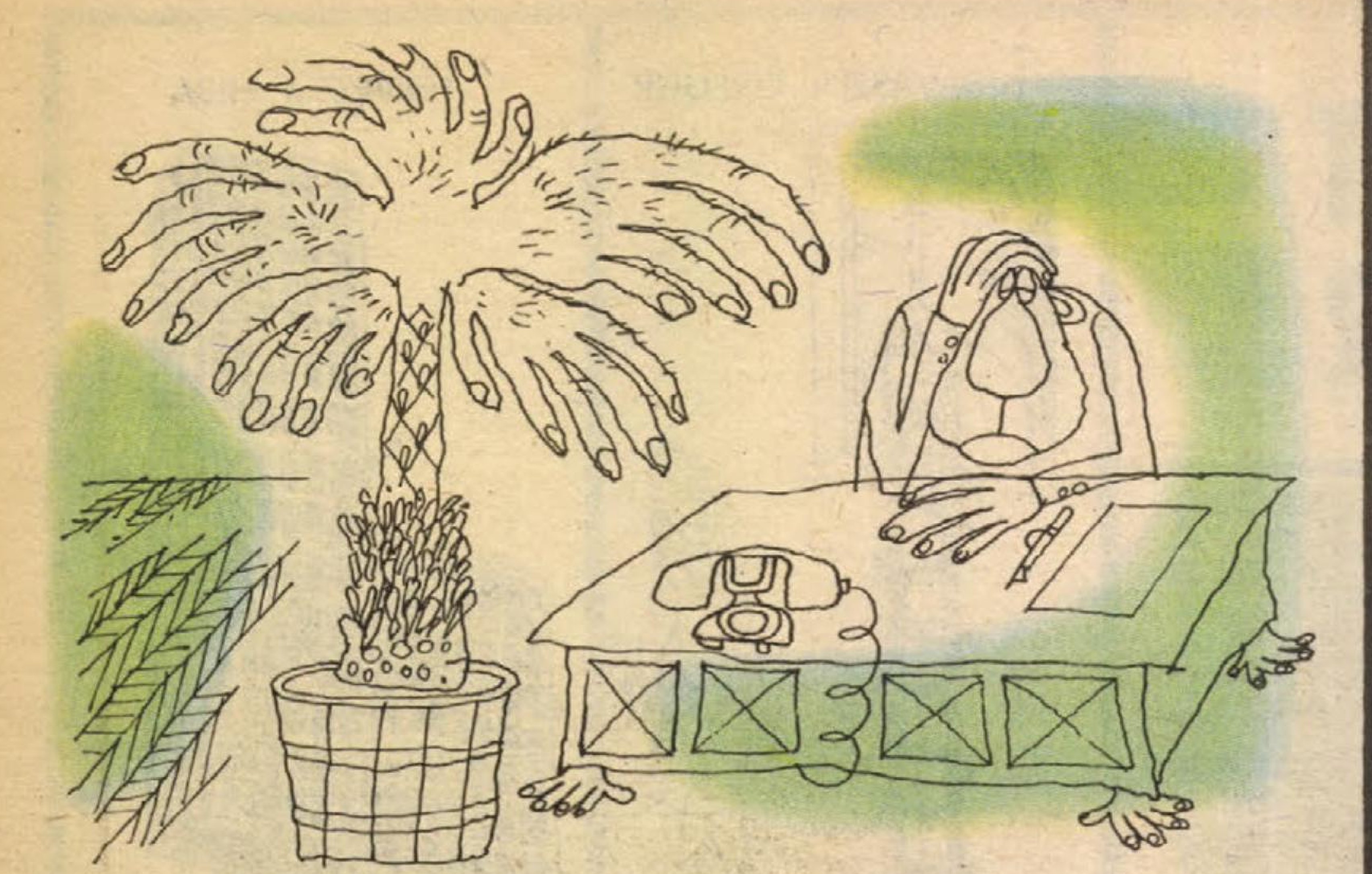

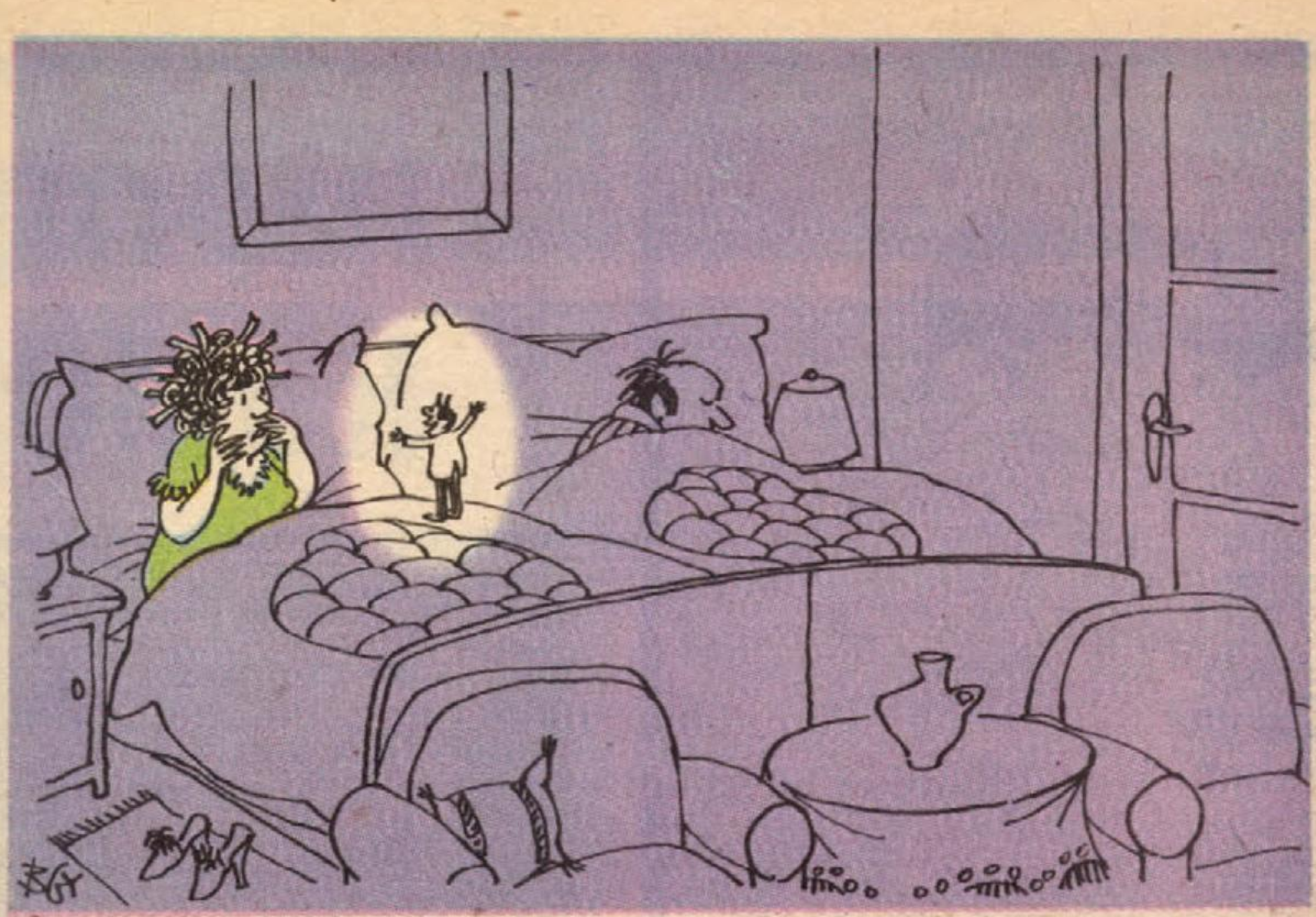
– Édesapám átküldött, hogy kérdezzem meg Rozi néniéket, ki a gyilkos, mert nálunk elromlott a tévé...

TÜRELMETLEN FIATALOK

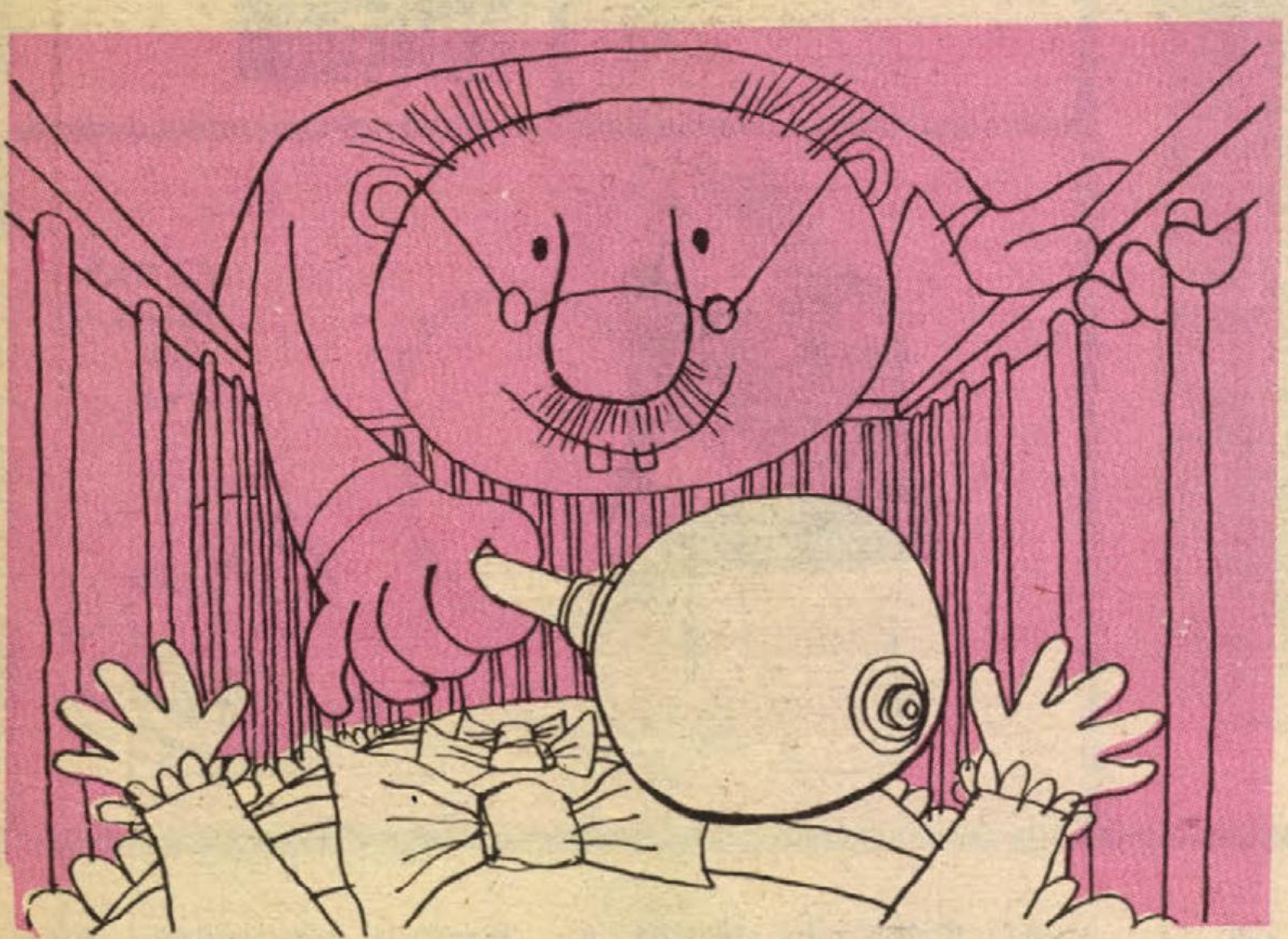
– Elnézést, beengednének soron kívül? Csupán infecundint szeretnénk felíratni.

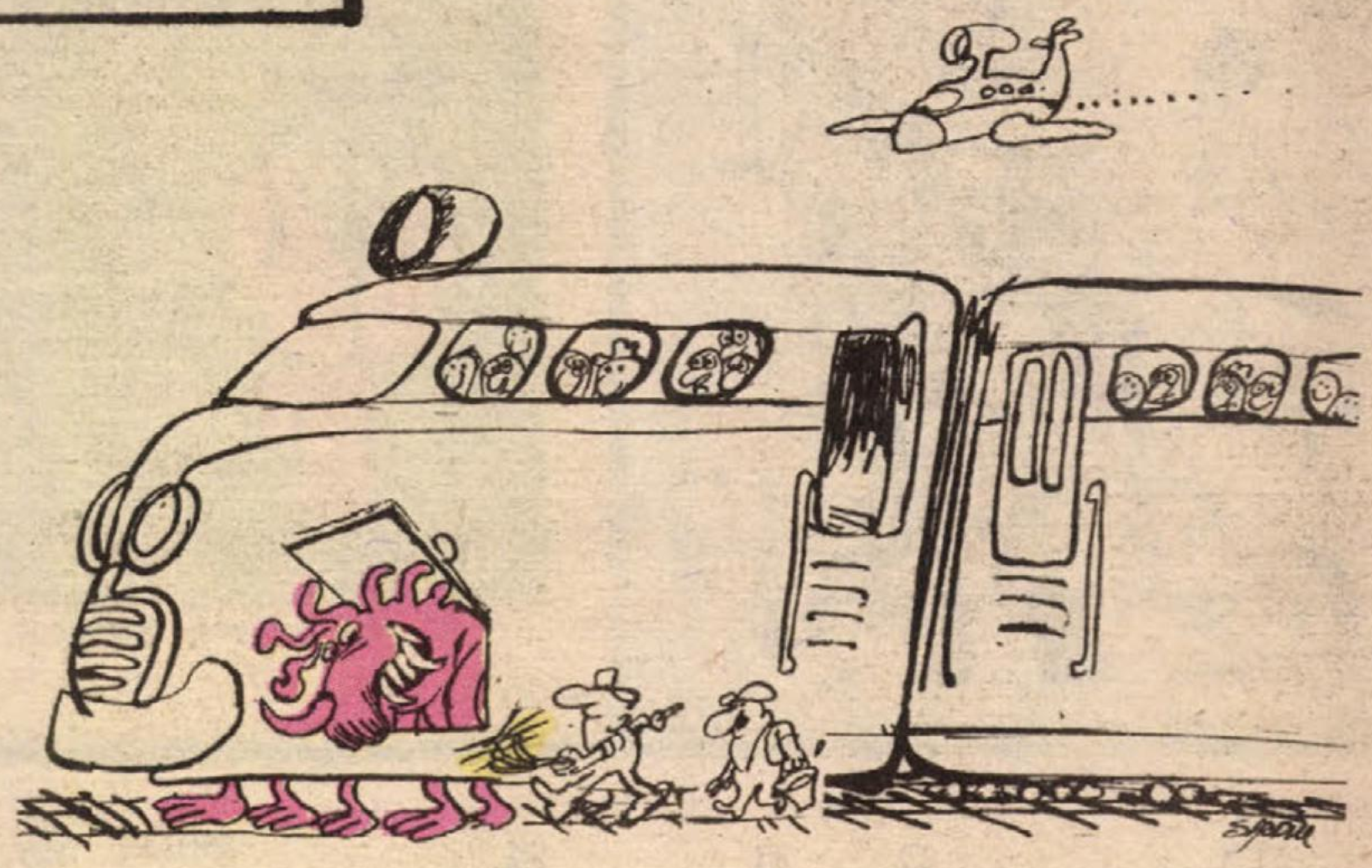

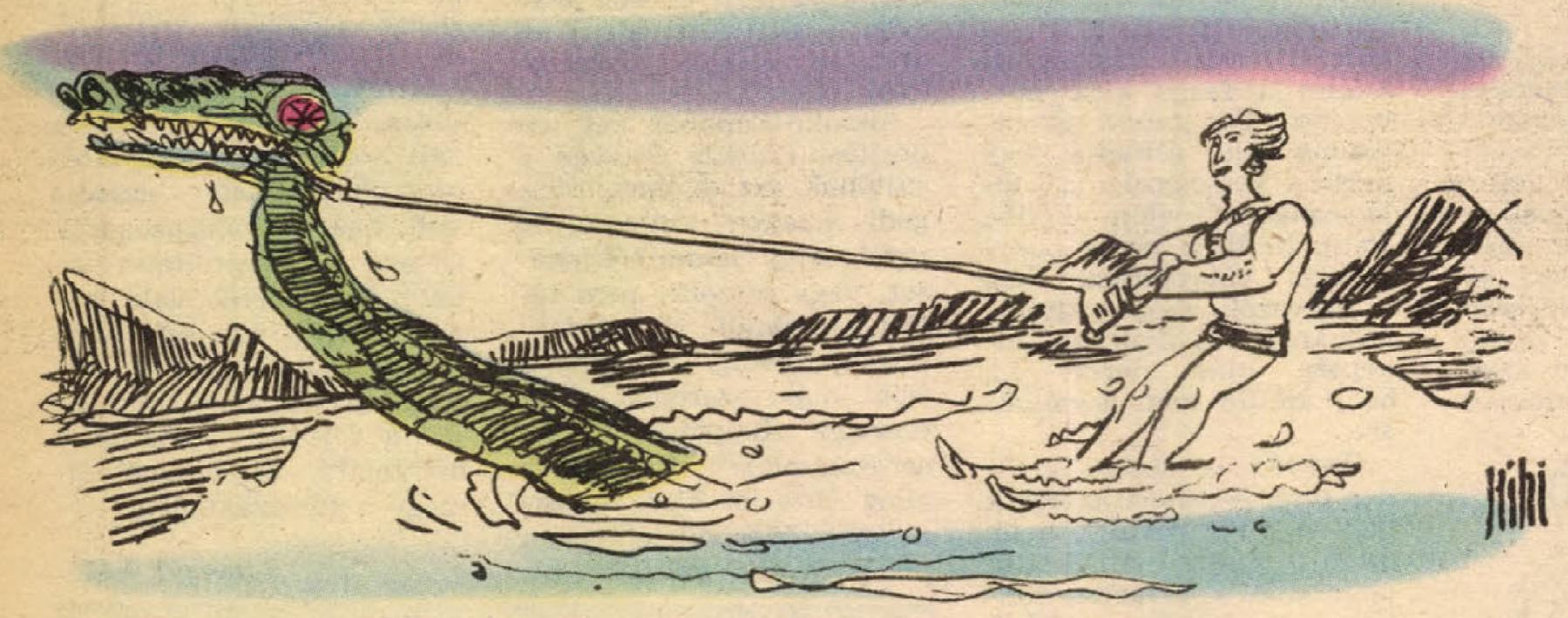

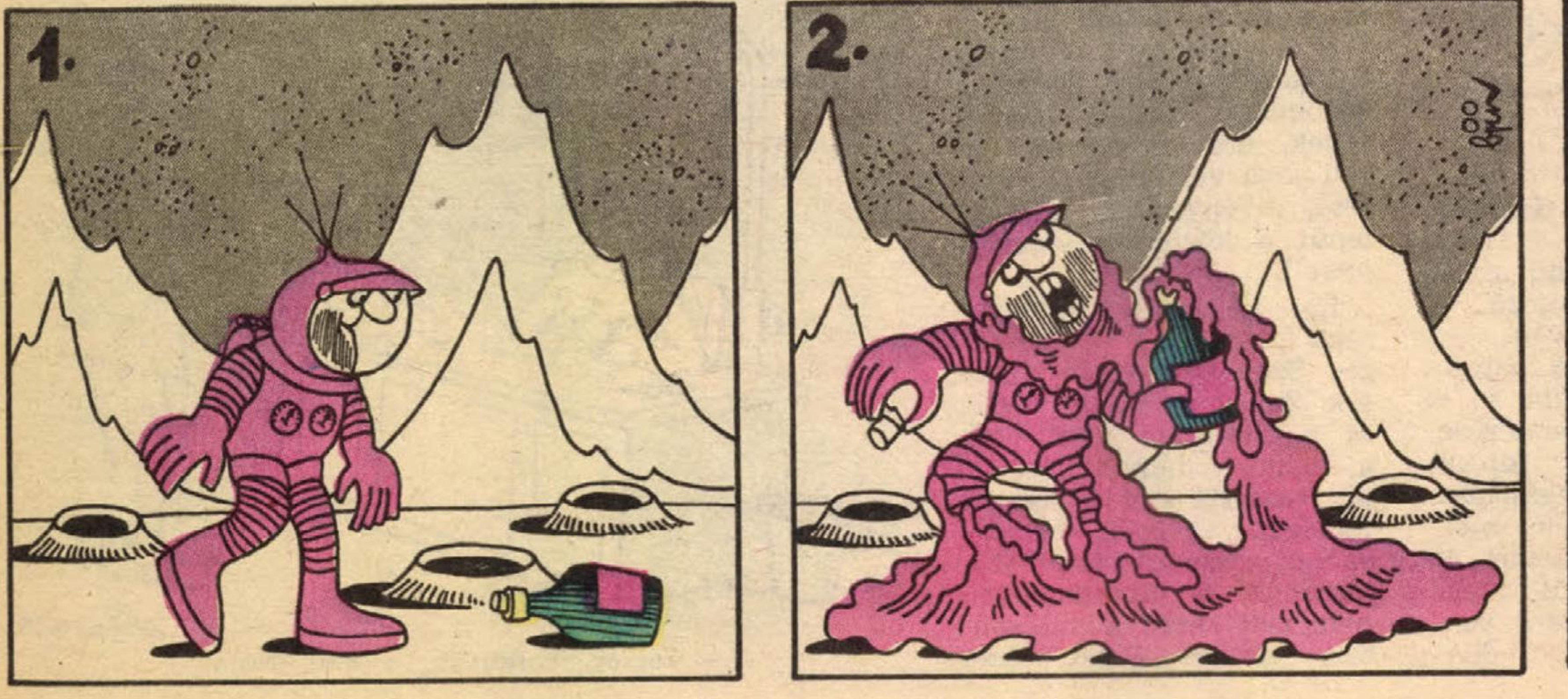
FÜLÖP,
BRENNER,
LEHOCZKI,
SAJDIK,
HEGEDŰS,
BALÁZS-PIRI,
VÁRNAI

SZÖRNY

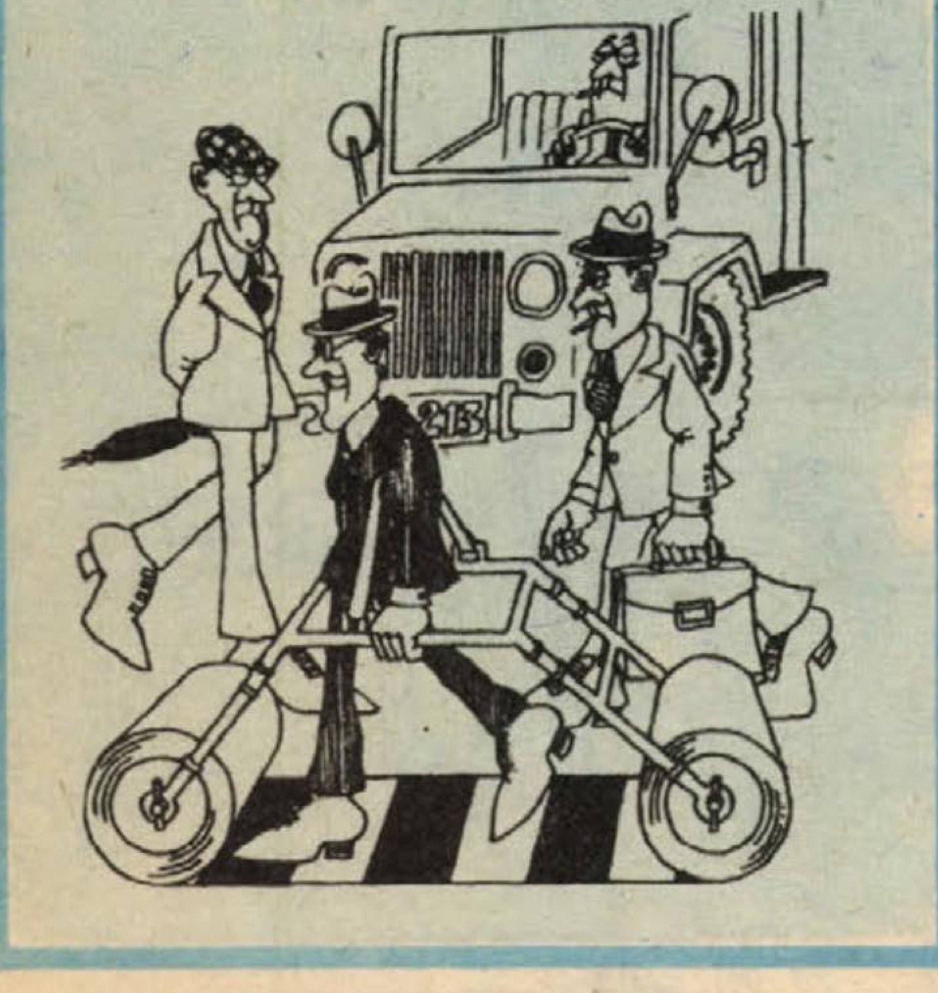

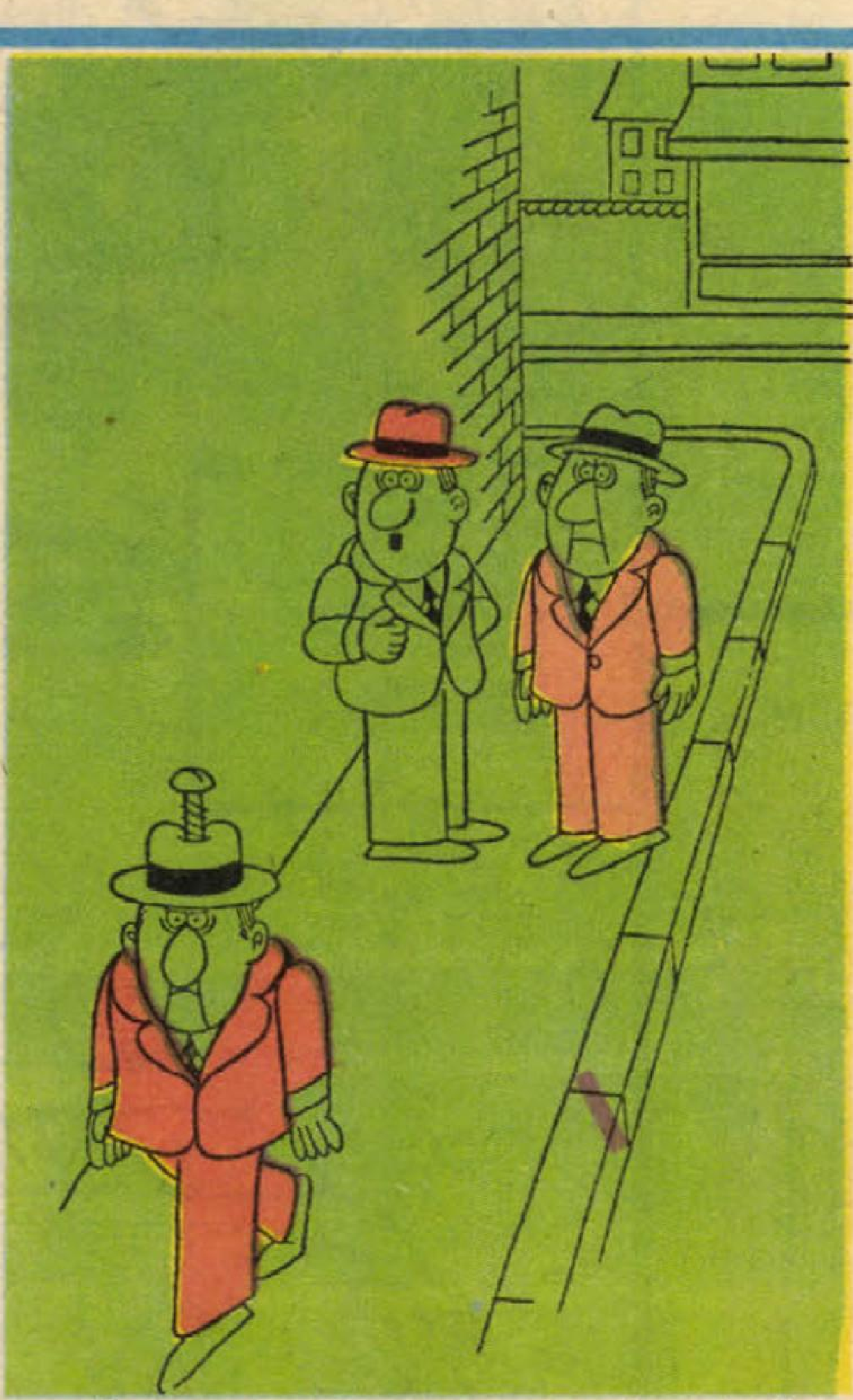
IMPORT HUMOR

PRAKTIKUS MEGOLDÁS

ELŐRELÁTÓ GYALOGOS

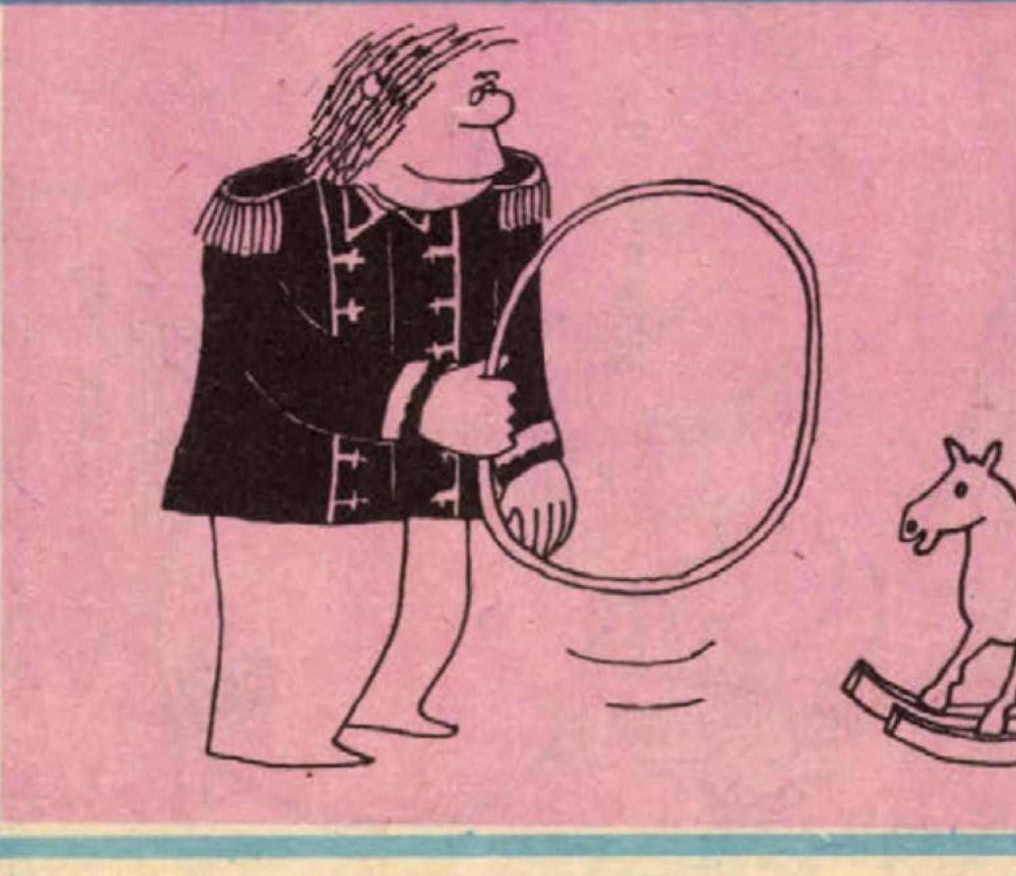
– Ez egy nagyon csavaros eszű ember!

RAVASZDI ÖREGÚR

TERVEZÉSI HIBA

AZ IDOMÍTÁS CSODÁJA

FESZTIVÁL-DÍJ

Tíz évvel ezelőtt hazánkat a nemzetközi szépségversenyeken még nem is jegyezték. Létezett ugyan már egy Szépségtudományi Intézet — mindössze két kis hivatali szobával —, de az se a fővárosban, hanem Ápolton, a Mács-Ápolti „Ökörbíró Tsz" melléküzemágaként. Az intézetnek két alkalmazottja volt csupán, egy igazgatója és egy igazgató-helyettese, belőlük állt a Szépségtudományi Intézet, de fél év múlva létszámuk tovább csökkent, mert az igazgató feleségül vett egy csúnya, de jómódú lányt a szomszédos Mácsból, s azontúl be se járt a munkahelyére. Az egész Intézetet egyedül a helyettese: Öttevén Egyed vezette.

Mindenesetre Öttevén nevéhez fűződik — tíz évvel ezelőtt — az első hazai, járási szépségverseny megszervezése és lebonyolítása, augusztus huszadikán, Alsólócsön. Ő volt a zsűrije is a szépségversenynek és ítéletével egyedül maradt az egész járásban, amikor királynőnek a kis Vackor Zsókát hirdette ki. Öttevén azonban imponáló biztossággal döntött, sőt döntését meg is indokolta:

— Zsókának mind a két feje szép és kifejező — magyarázta Öttevén. — Egymást kiegészítő karakterrel bírnak. Példa rá a lány füleinek elrendezése, a klasszikus egy fej-két fül szabály megtartása, megbontott formák mellett: két fej esetében az egy fül-három fül megoldással, változatlan végeredménnyel. Ezért is döntöttem úgy, hogy Zsókát viszem fel tovább, a megyei döntőre.

A megyei szépségversenyen — a második fordulóban — persze már nehezebb volt Öttevénnek kiállni a maga királynője mellett. Őt magát is dilemma elé állította egy másik versenyző: a tótágaspusztai jelölt, Felibe Nelli. Nellit a járási busójáráson választották meg a szavazók szépségkirálynőjüknek, és csak az ünnepség után derült ki, hogy Nellin nem is volt álarc.

Öttevén — hosszú vívódás után —, mert az egyik lány éppúgy tetszett neki, mint a másik, mindkettőt benevezte a fővárosi döntőre. A közönség élénk bosszúsággal fogadta a két lány megjelenését a dobogón és egy fia szavazatot se kaptak, de ez nem is volt fontos; Öttevén Egyednek, mint a Szépségtudományi Intézet vezetőjének, természetes és hivatali joga volt a maga döntését érvényesíteni, függetlenül a közönség véleményétől.

Így került a legmagasabb döntőbe, az Országos Szépségszemlére, Vackor Zsóka és Felibe Nelli, és a bemutató után csak a hirtelen támadt szélvihar oszlatta szét a bosszús tömeget. Öttevén ezután, az esti díszvacsorán, fejfájásra való hivatkozással nem vett részt. A valóságban viszont azért nem, mert hajnalban indult a repülőgépe a Világszépség-Fesztiválra, a dél-amerikai Mexiko-Lupa szigetére. Természetesen a két magyar versenylánnyal. Vackor és Felibe kisasszonyokkal.

Mexiko-Lupából két tudósítást küldött Öttevén a sajtónak. Az elsőben csüggedt hangon számolt be arról, hogy semmi érdekeset, vagy újszerűt nem látott az elmúlt versenynapokon, pedig a lányok fele már szerepelt. „Az ezerszer elkoptatott lábak seregszemléje". Ez volt a címe Öttevén első tudósításának. Második cikkében pedig arról számolt be, hogy a két magyar lánynyal egy különdíjat hoz haza: a mexikói antropológusok metszett spirituszos üveggel tüntették ki Öttevén versenylányait.

Itthon, persze, mindenki tudta, hogy a díjat nem kell komolyan venni, afféle udvariassági gesztus volt csak a házigazdáktól. Öttevén sem erőltette tovább a sikerről való beszámolókat, sőt egy kedvetlen nyilatkozatban állítólag kijelentette, hogy az jár a fejében: leköszön a hivataláról és inkább átmegy a filmszakmába.

Somogyi Pál

FARSANG VAN!

– Tessék, kartársnő, a mai posta . . .

Zajártalom

Milyen kedves fiatal pár — mondtam a feleségemnek, amikor egy évvel ezelőtt Dombhátiék beköltöztek a mellettünk levő lakásba. Két héttel később viszszasírtuk az előző lakót, aki felcserélte lakását a fiatalokkal. Dombhátiékhoz ugyanis sűrűn jártak vidám vendégek, énekeltek, magnóztak, a nagy zaj megkeserítette az életünket. A falak vékonyak voltak, még a sóhajtás is áthallatszott, hát még a beatzene.

— Én szólok nekik — határoztam el végső kétségbeesésemben.

— Légy kedves, de nagyon erélyes! — tanácsolta a feleségem.

Becsengettem Dombhátiékhoz. Nem nyitottak ajtót. Nem csoda, bömbölt a magnó. Két szám közti szünetben újra csengettem. Dombháti nyitott ajtót, s én rögtön a tárgyra tértem:

— A nagy zaj miatt jöttem. A falak szinte papírvékonyak. Képzelheti, hogy amikor a Földindulás-együttes rázendít...

— Kérem, mi szeretjük a beat-muzsikát, a jazzt...

— De ennyire azért ne

szeressék! Legyenek tekintettel a társadalmi együttélés írott és íratlan szabályaira.

— Írott szabályok? Mire gondol?

— Például a kapu alatt kifüggesztett házirendre.

Dombháti nevetni kezdett, majd fegyelmezve magát, így szólt:

— Bocsásson meg, de azon kacagok, hogy a kapu alatt kifüggesztett házirendre hivatkozik. Gondolja, hogy a sötét lépcsőházakban akad valaki, aki megáll a bekeretezett házirend előtt és elolvassa a hosszú, apróbetűs szöveget? Az egyetlen olvasmány az országban, amit még soha senki nem olvasott el. Hogy mást ne mondjak, az egyik barátom hozzájutott egy görög nyelvű golyóscsapágy-árjegyzékhez. Fogta magát és betette az üveg alá, a házirend helyébe. Ez három évvel ezelőtt történt. Azóta se vette észre senki a cserét. Megnézheti a Kabát utca 7/b számú házban.

— Beszéljünk inkább a mi nyugalmunkról.

— Na, ami a zajt illeti, nekünk is lehetne néhány szavunk. Tegnap is hallottuk, amikor veszekedett a kedves feleségével, mert karalábéfőzeléket készített, pedig azt maga szívből utálja.

— A vitatkozás nem ugyanaz, mint a Földindulás-együttes. Különben is, én percek alatt lecsillapodtam, de a zenekar sohasem csillapodik le. Vagy legalábbis nagyon nehezen.

— Rendben van, a jószomszédság kedvéért megígérem, hogy halkabban magnózunk.

Ezt egy ideig be is tartották, de aztán ismét pokoli lett a hangorkán. Vattát dugtunk a fülünkbe, majd füldugót vásároltunk, de az sem használt. Éppen akkor, amikor elhatároztuk, hogy lakást cserélünk, csend lett a szomszédban.

„Talán megbetegedtek?" — tűnődtünk. Aztán kiderült, hogy gyerekük született. És mivel a gyereknek csendre volt szüksége, megszűnt a magnózás is.

Vagyis a zajártalom ellen küzdjünk helyes népesedéspolitikával!

Palásti László

TÜCSÖK és BOGÁR

Sikeres kezdeményezés

Eltűnnek az elektromos hiánycikkek

Eltüntetni, ami úgyis hiányzott... ez aztán a sikeres kezdeményezés!

(A Magyar Nemzetből ollózta Simon József, kaposvári olvasónk)

Pardon!

(Budapesten fotózta Seffer István)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére teszszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Ferde fej a divat!

Tessék mondani: a gondolat azért lehet egyenes?

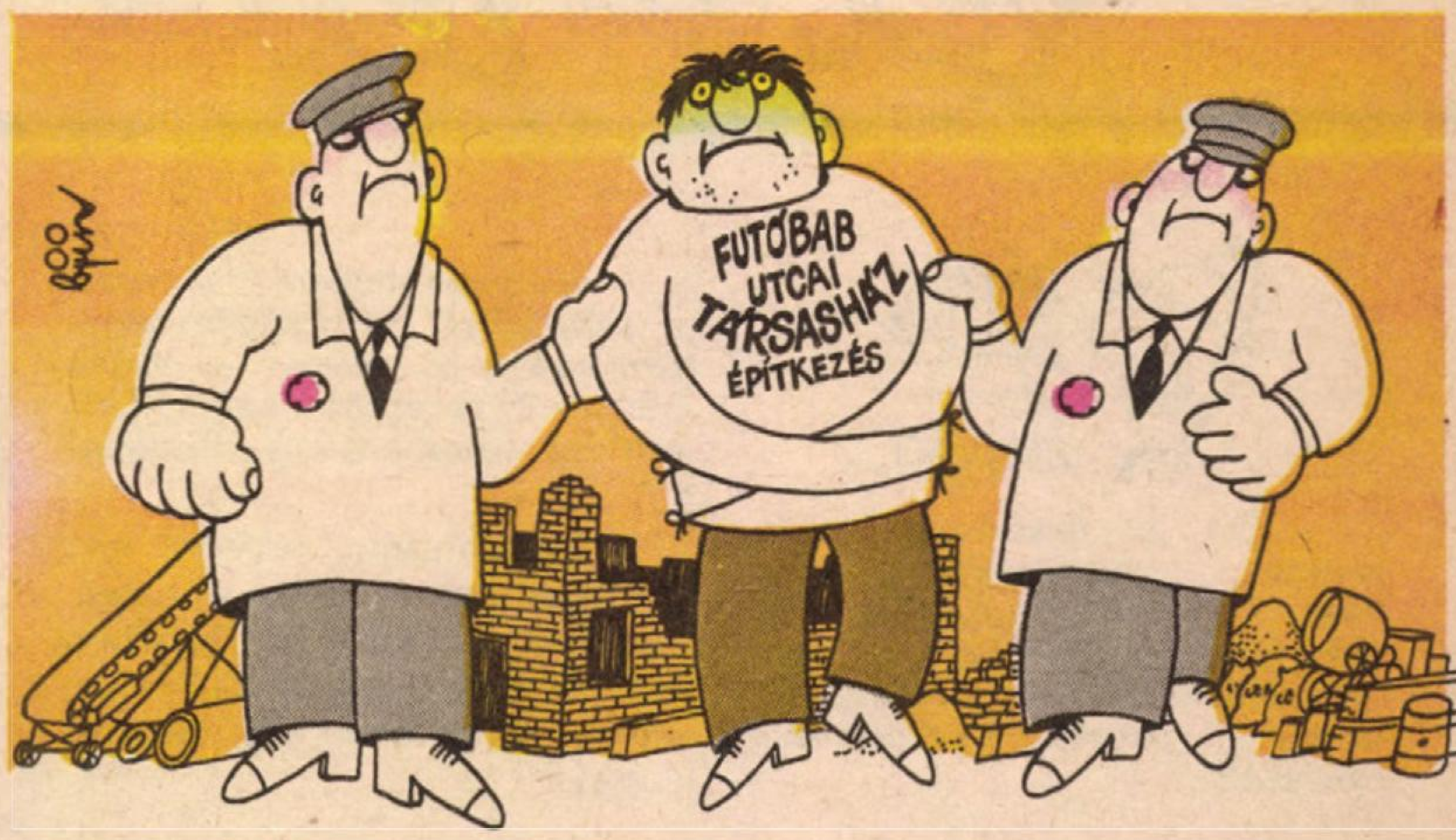
(A Nők Lapjában fedezte fel Hallóssy Jenőné)

2,3. És még néhány adat: minden egyes új házasságkötésre 245 válás esik. Svédországban ez az arányszám *600*, Amerikában *390*. Legtöbben a *25—29*

Ha ez így megy tovább, hamarosan nem marad házaspár Svédországban!

(A Népszavában észlelte dr. Träger Herbert)

DIVATING

ENERGIAHIÁNY IDEJÉN

– Hurrá! Olajjal szennyezett víz!

ÚJDONSÁG

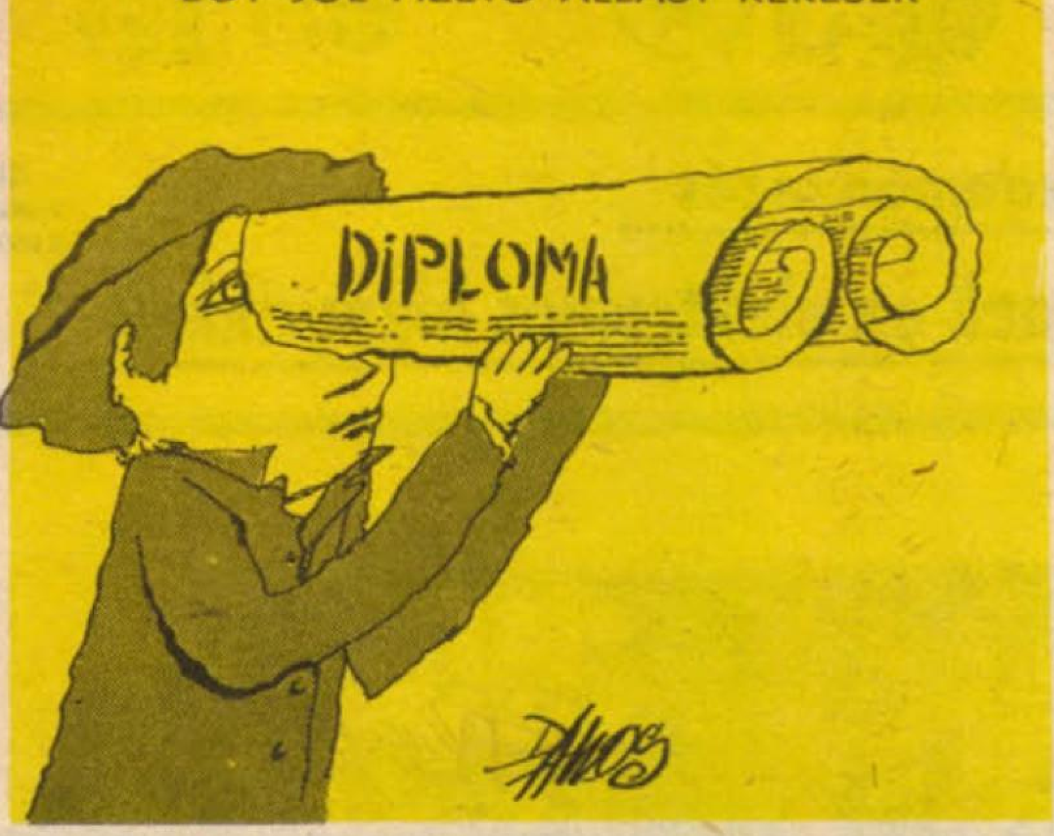

– Ennél az autónál lényegesen csökken a balesetveszély. Nincs benne motor...

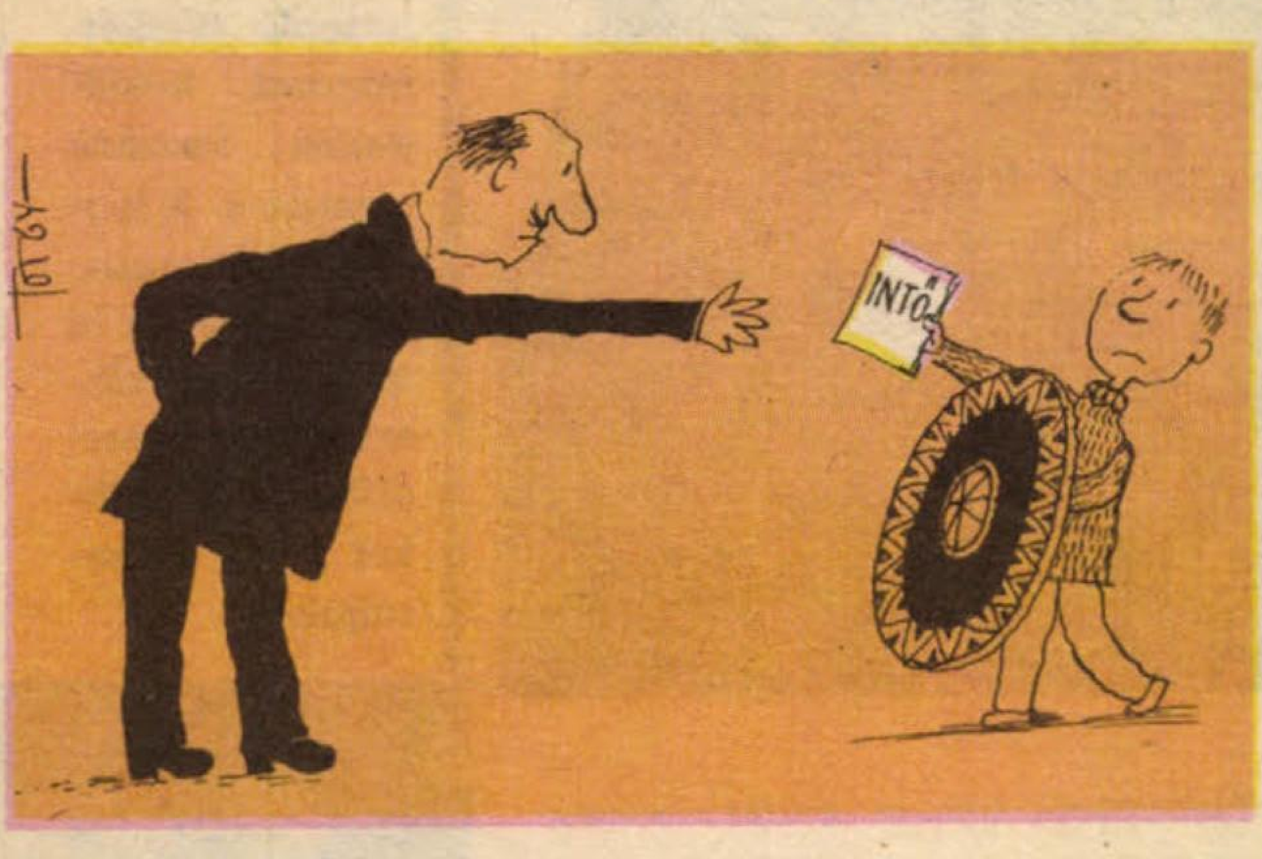
CSAK FIATALOKNAK

DALLOS, TÓT, LEHOCZKI

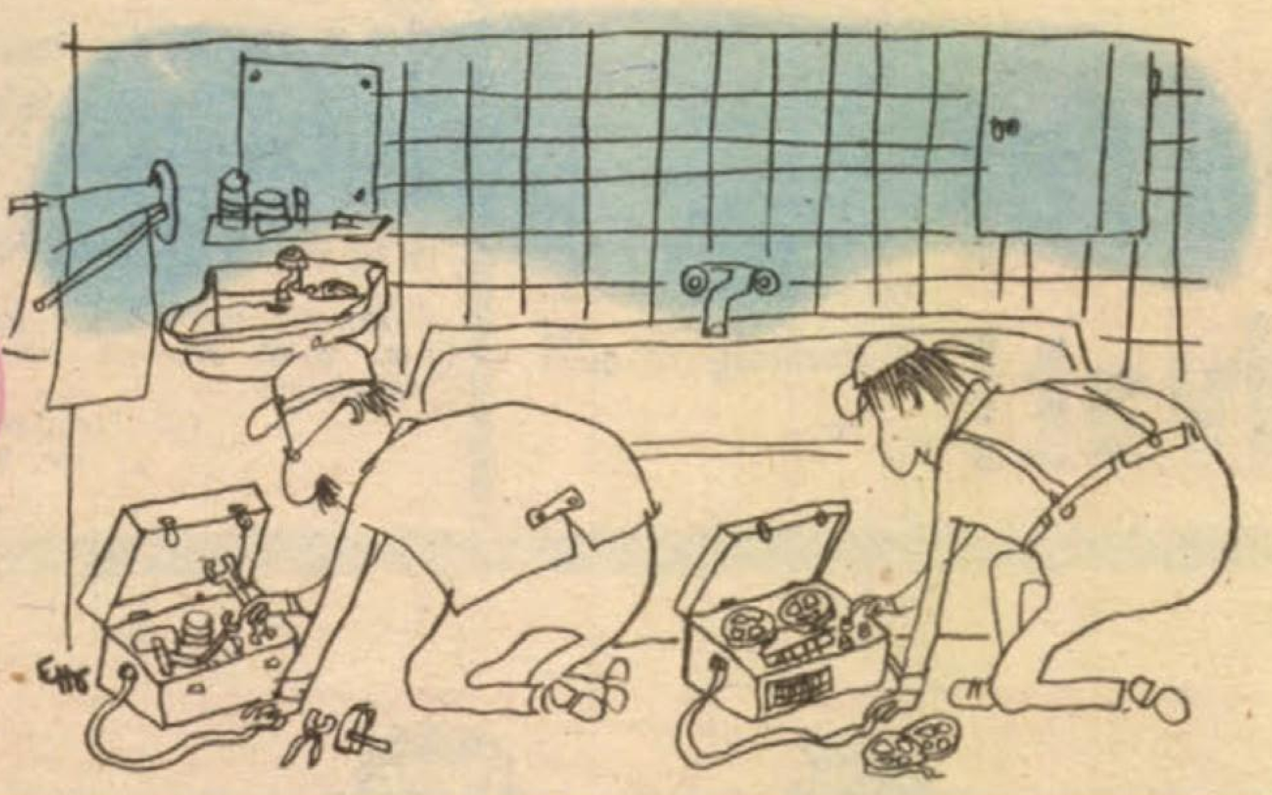
EGY JÓL FIZETŐ ÁLLÁST KERESEK

VESZÉLYES PERCEK

ELSŐ MUNKANAP

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Ezt a hintalovat most vettem Gyurikának, ugye szép? A kicsike ugyan inkább egy játékvasutat akart, de nem mertem megvenni, mostanában annyi vonatszerencsétlenség történik!

— Milyen pechem van ezzel a töltőtollal — mondja boszszankodva az orvos. — Valahányszor receptet akarok írni, mindig felmondja a szolgálatot.

— Azt hiszem, tévedés lesz a dologban — nyög a beteg. — Ami a doktor úr kezében van, az a lázmérő, a töltőtollat pedig a hónom alá tetszett dugni.

TÉRELVÁLASZTÓ RÁCS

SZILÁNKOK

CÉLPRÉMIUM

— Gratulálok és átnyújtom az építőknek a célprémiumot, amit azzal érdemeltek ki, hogy a

tizenkettedik módosított határidőre felépítették a házat...

FÉLESÉG

A vevőféleség belépett az üzletféleségbe, megvásárolta az áruféleséget, majd távozott, természetesen anélkül, hogy az eladóféleség köszönt volna neki.

ÖREGEDÉS

— Fiatal koromban még milyen remekül ment a lógás! Ma már, sajnos, hamar elfáradok a semmittevésben.

KÜZDELEM

— Micsoda elszánt, sziszifuszi küzdelem volt, amíg elintéztem a hivatalban, hogy a kérvényemet ne gorombán, ridegen, hanem emberségesen, vigasztaló szavakkal utasítsák el.

BÖLCSESSÉG

— Néha egy kicsit butának mutatom magamat, hogy rokonszenvesebb legyek — mondta a bölcs.

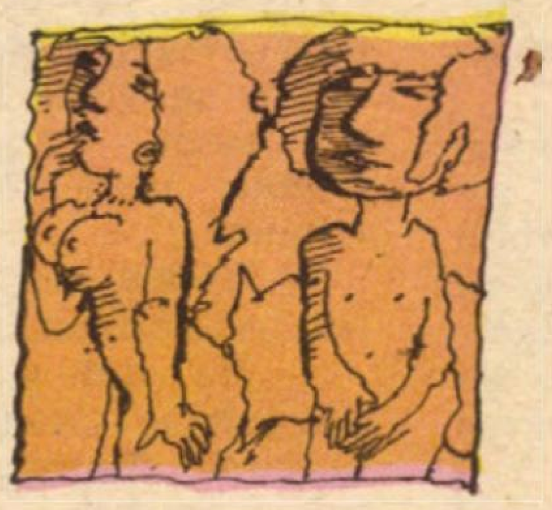
KÖZÉPKOR

— Nem bírom nézni, ha szenvednek az emberek. — De valamiből nekem is élnem kell — mondta az inkvizitor.

PÁRIZSI TÖRTÉNET

Gaston feltépte a hálószoba ajtaját, Yvette-et félreérthetetlen helyzetben találta legjobb barátjával, Pierre-rel. Dühödten ordított fel:

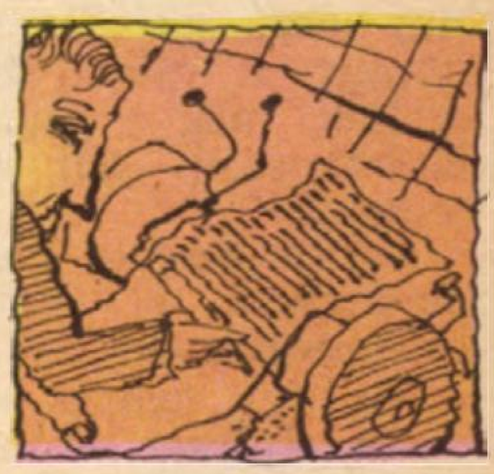
— Megcsaltál! Hűt-

len kígyó! Vége köztünk mindennek! Most pedig megyek és minden elmondok a férjednek!

ADMINISZTRÁCIÓ CSÖKKENTÉS

— Íróasztalaink ötven százalékát kitettük a folyosóra. Helyettük esztergapadokat állítottunk be.

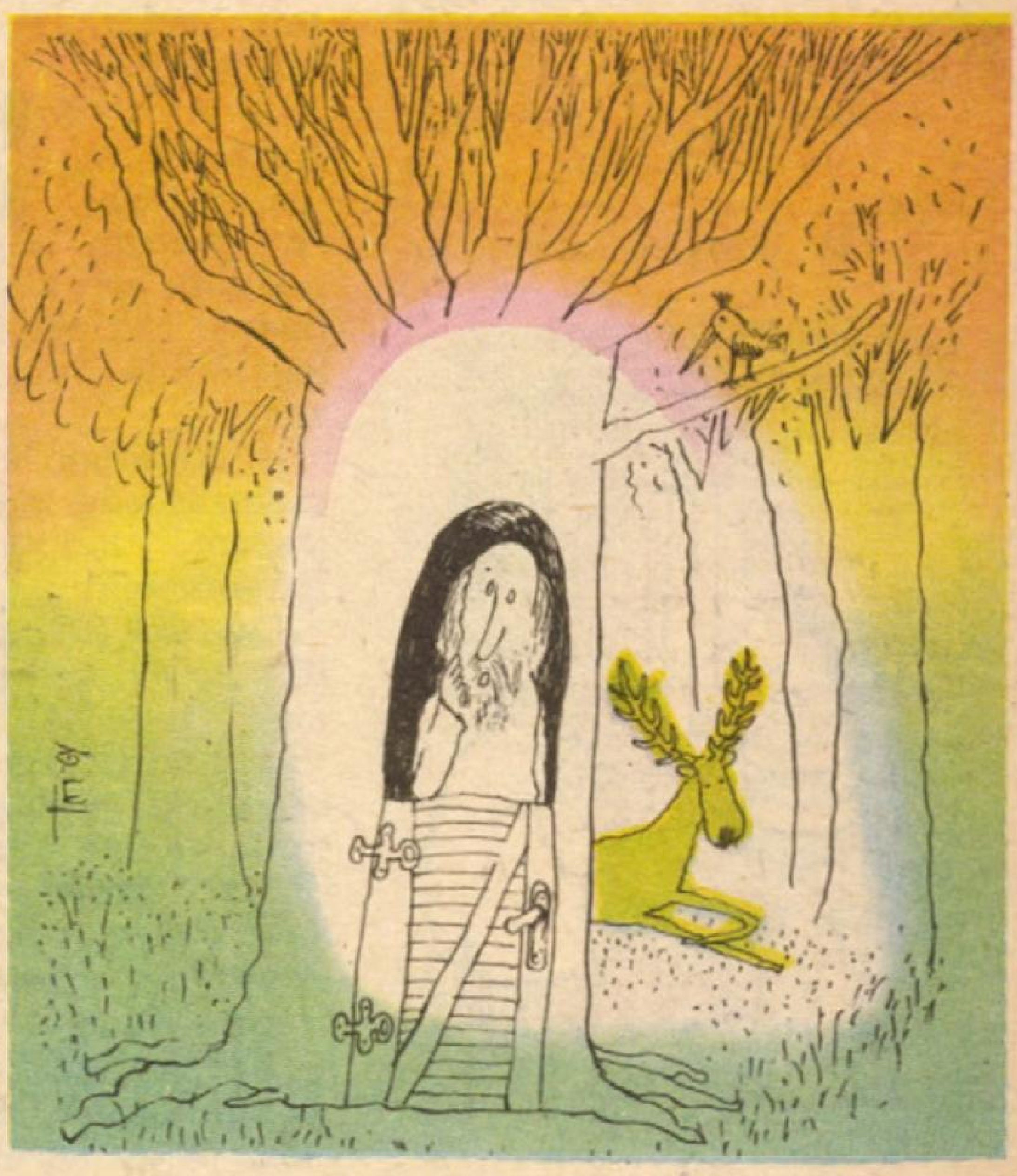

— És?

— Most az esztergapadokon készítik a felesleges jelentéseket és kimutatásokat.

G. Sz.

REMETE

– Milyen jó lenne beszélgetni néha valakivel.

FEKETE HUMOR

– Jó nagy betűkkel nyomják a szalagra a szöveget, mert a megboldogult nagyon rövidlátó volt.

GONDOLATTÁRSÍTÁS

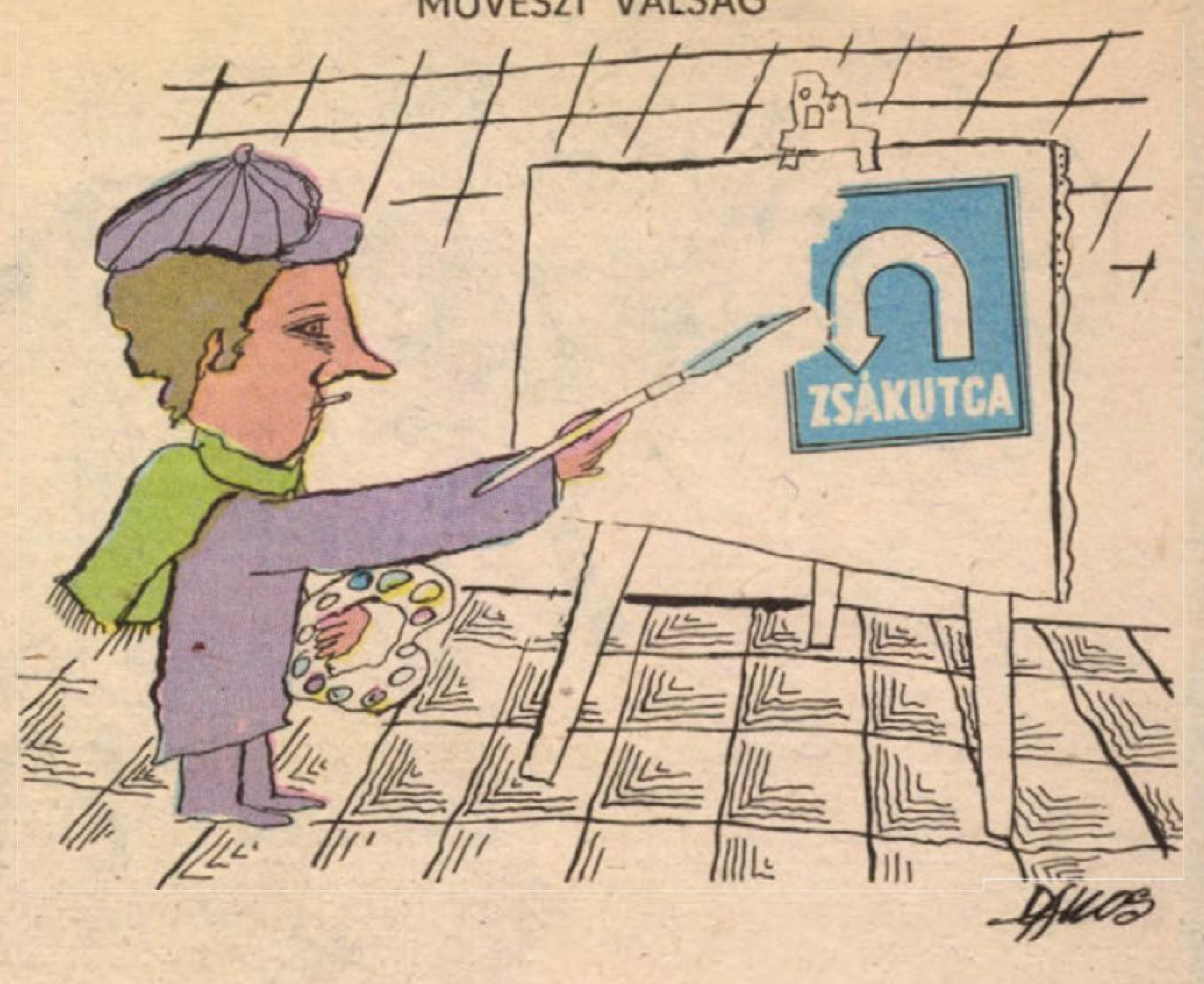

– Tapintatlan fickó! Pont a leltár előtt húzza a fülembe . . .

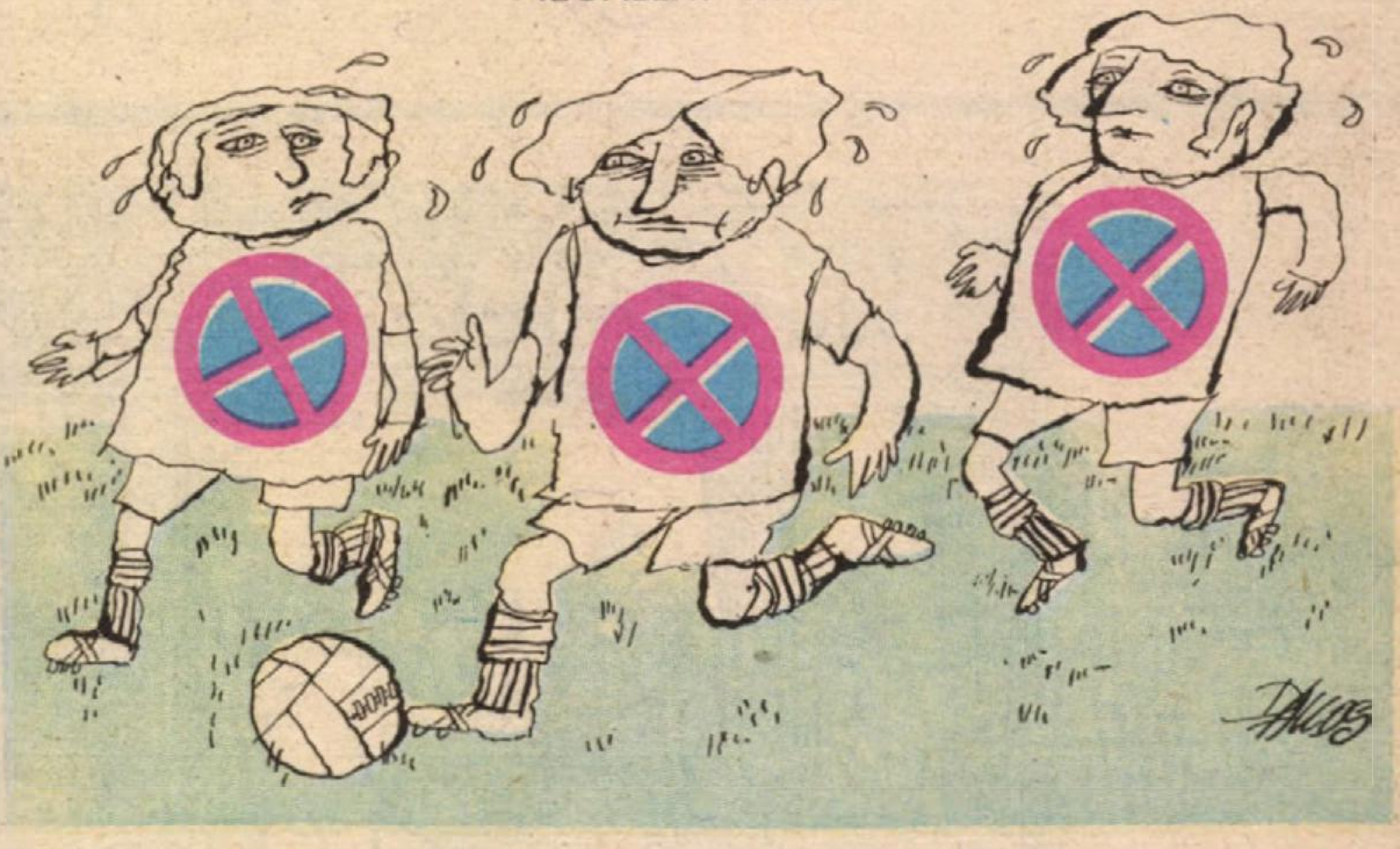
DALLOS

KRESZTÁBLÁK

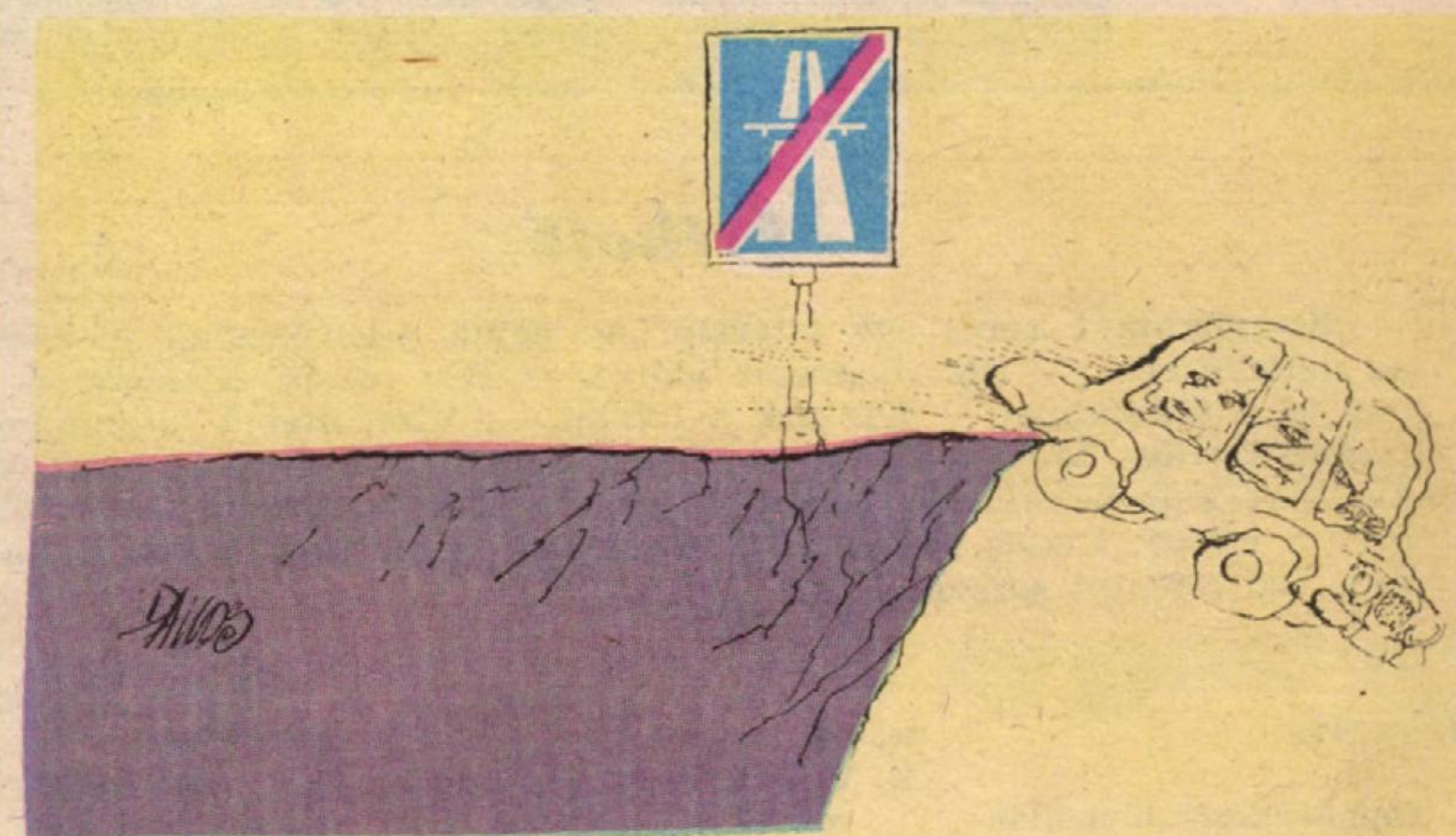
MŰVÉSZI VÁLSÁG

MEGÁLLNI TILOS

AUTÓPÁLYA VÉGE

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

A CSÁSZÁR

Az innsbrucki Berg-Isel múzeumból ismerelen — és pihent agyú — tettesek ellopták I. Ferenc József császári díszegyenruháját. A rendőrség egyelőre reménykedik.

— Biztosra veszem — mondta a nyomozás vezetője —, hogy csakhamar rábukkanunk a lopott holmira. Nyakunkon a farsangi szezon, az álarcosbálokon majd nyitva tartjuk a szemünket.

KONJUNKTÚRA

Az angol lapok hónapok óta csak a Leyland csődjéről, a Rolls-Royce bukásáról írnak. És most mégis itt a legfrisebb és leghitelesebb hír. A Daily Mirrorból idézünk:

„Az angol ipar hetenként hatmilió gépkocsit gyárt és ad el 160 külföldi országnak. A munkások elégedettek és szívesen vállalnak túlórákat is, csakhogy az egyre növekvő exportigényeknek eleget tehessenek."

A végén azért kajánul mégiscsak hozzáteszi, hogy játékautókról van szó.

SZUPERMADÁR

Olasz fagylaltos, angol állampolgár, belga postagalamb . . . szép kis káosz.

Louis Massarella Nápolyban született, majd Leicesterbe költözött és ott egymillió fontos vagyont gyűjtött a fagylaltjával.

Jó fagylaltot csinálhatott . . .

Nos, az első millióval a zsebében megelégelte a fázást és új hobby után nézett. Most négyezer pedigrés postagalamb turbékol a farmján. Illetve ma már négyezeregy. Az év utolsó napján megvásárolta a belga származású De Bliksent, „aki" 1967 és 72 között harminckét nemzetközi versenyt nyert a maga sportágában.

Nem volt éppen olcsó madár ez a De Bliksen, 10 500 fontot kellett leszurkolni érte. Na, most csak, hogy érzékeltessük, mennyi pénz is ez a tíz és félezer font . . . De Bliksen testsúlya 16 uncia. Az értékes madár unciáját tehát 650 fontért számították. Ami pedig éppen tízszerese az arany árának.

Hát van olyan madár a világon?

ŐK IS?

A BBC riportfilmet készített a Pulteney Road vasúti hídjának a felrobbantásáról. A nyersanyagot vasúton akarták Londonban szállítani, hogy még odaérjen az esti híradóhoz.

A film nem ért oda.

A vonat ugyanis képtelen volt átmenni azon a hídon, amelynek a felrobbantását lefotografálták.

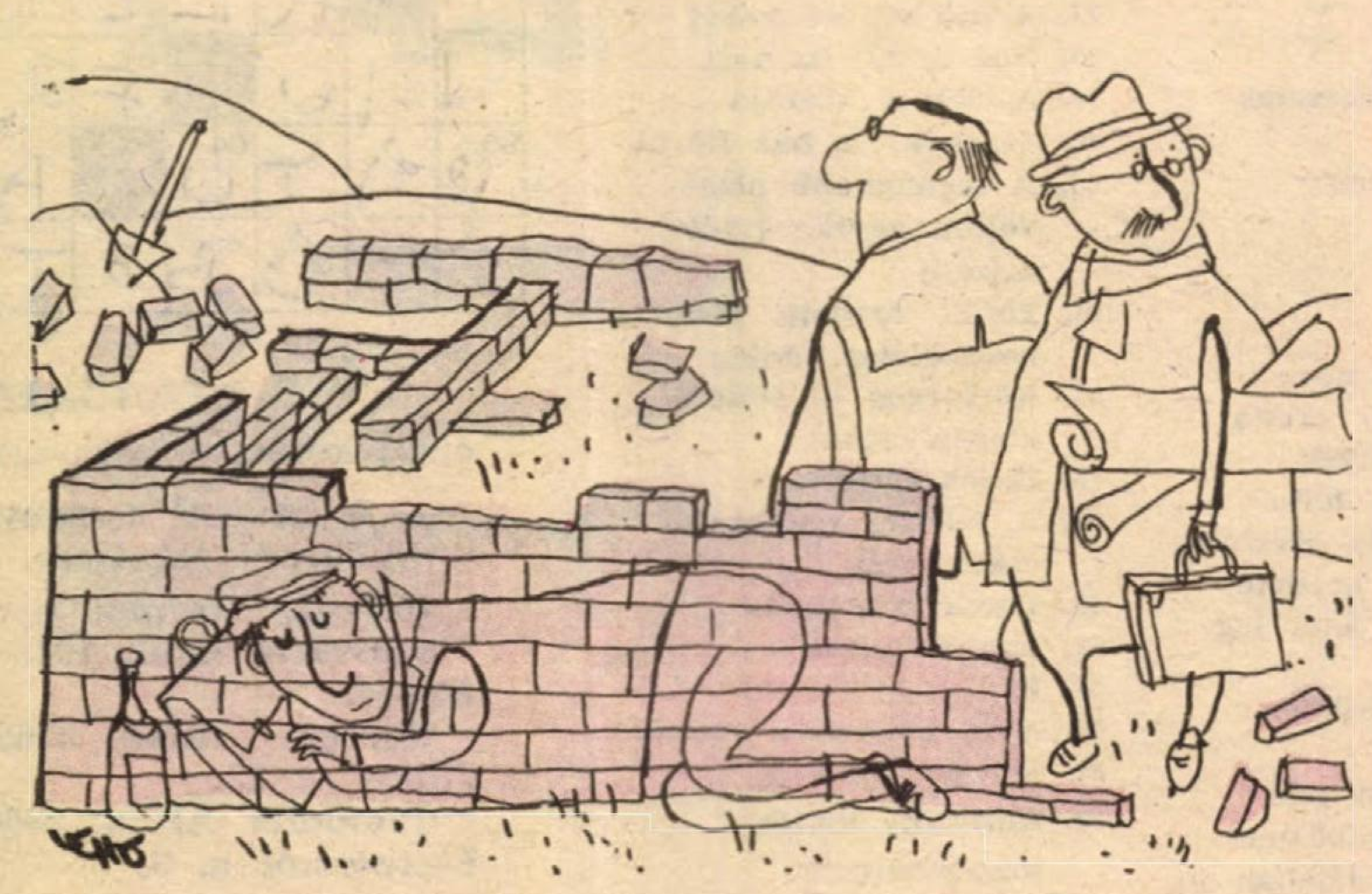
Nem győzünk csodálkozni: ilyesmi külföldi tévéknél is előfordulhat?

UDVARIASSÁG

Felirat egy milánói garázs falán: „Ha minden áron rá akar gyújtani, csak tessék. Ez a mozzanat egyben a távozását is megkönnyíti. Ajtón jött, tetőn megy!"

MIMIKRI

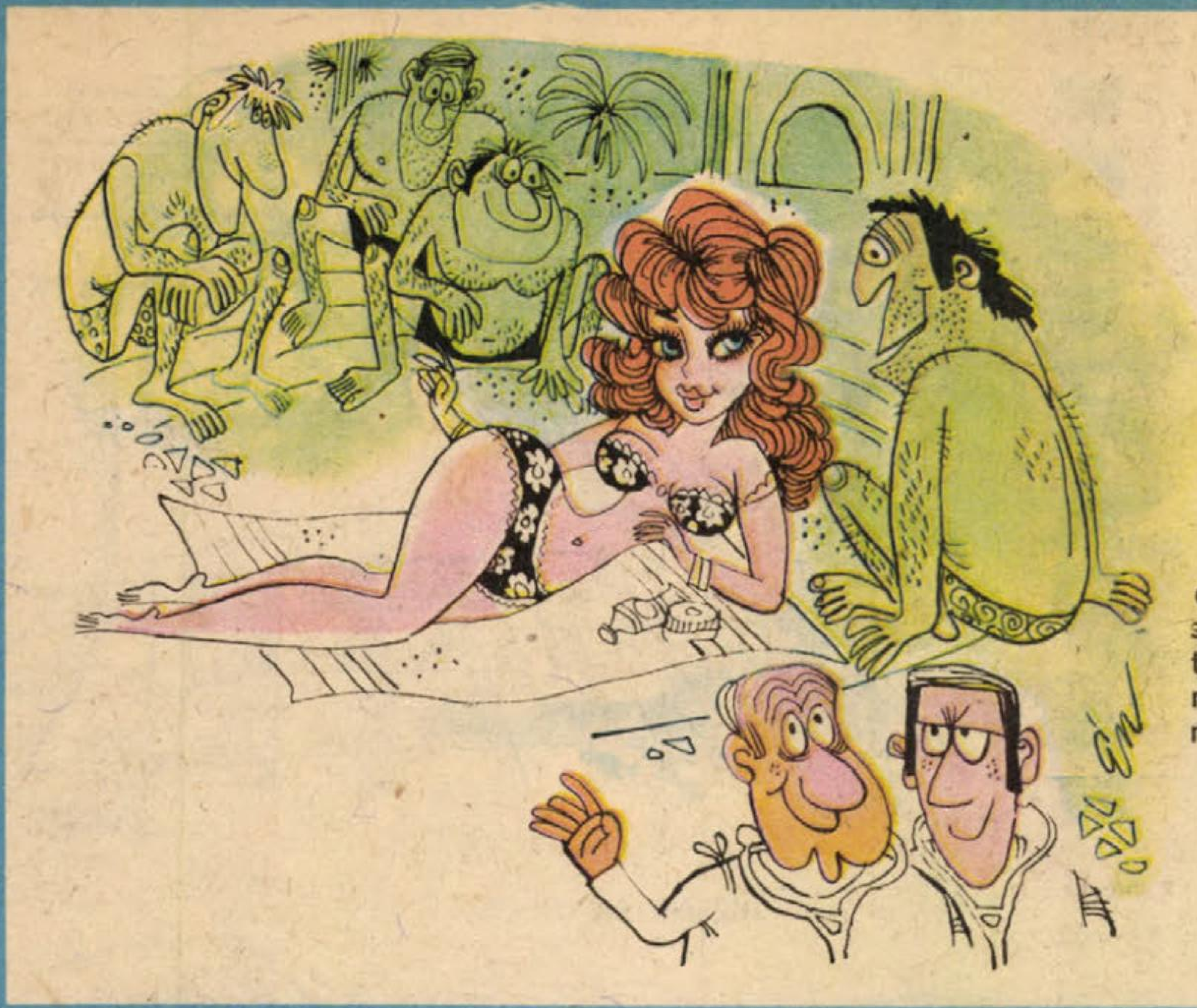

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

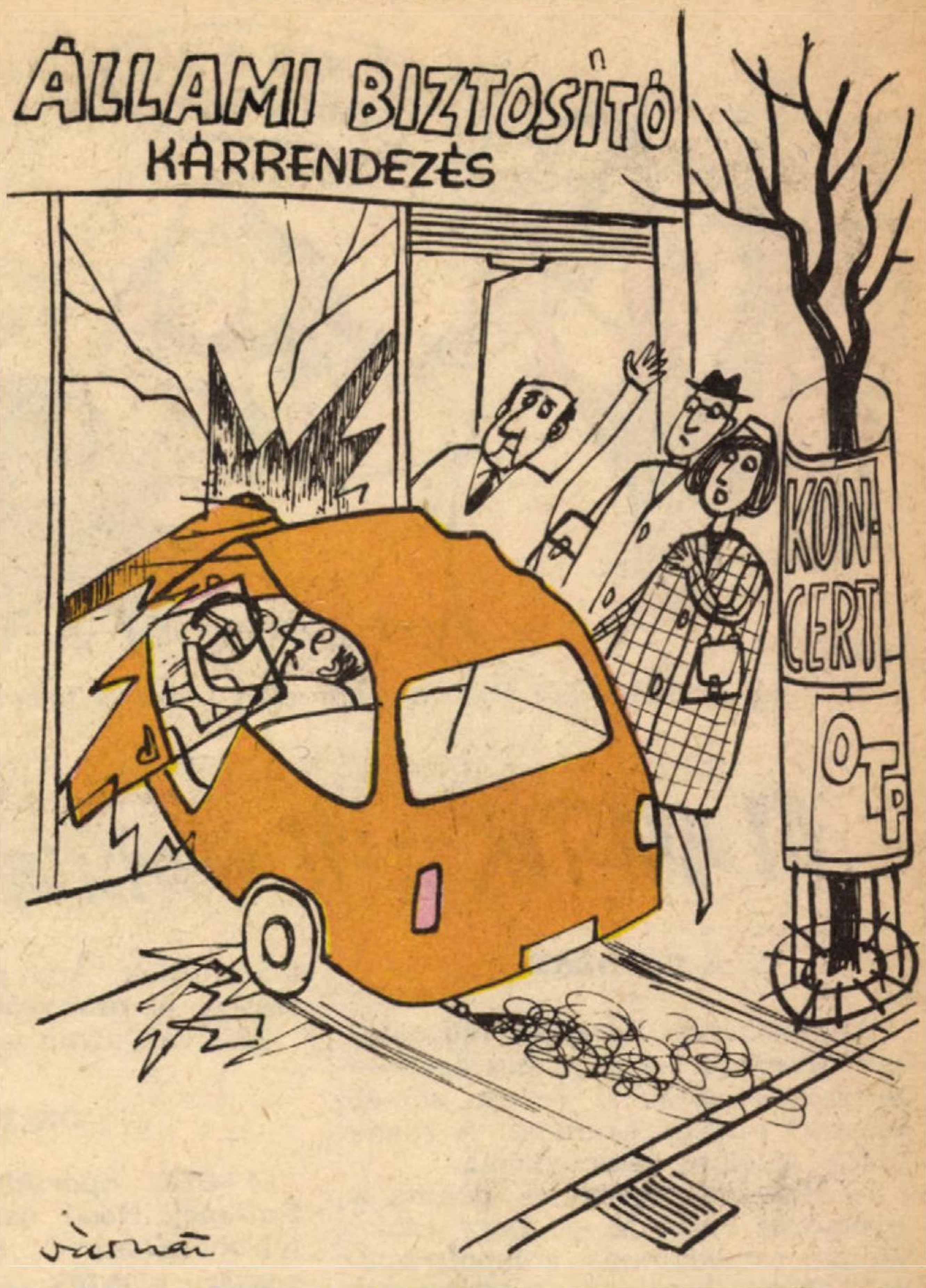
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-04 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

GYÓGYFÜRDŐBEN

– Érdekes, amióta a kisasszonyt alkalmaztuk, a férfiak reumája rohamosan javul...

EGYSZERŰSÍTETT ÜGYINTÉZÉS

LÉPCSŐZETES NYUGDÍJFIZETÉS

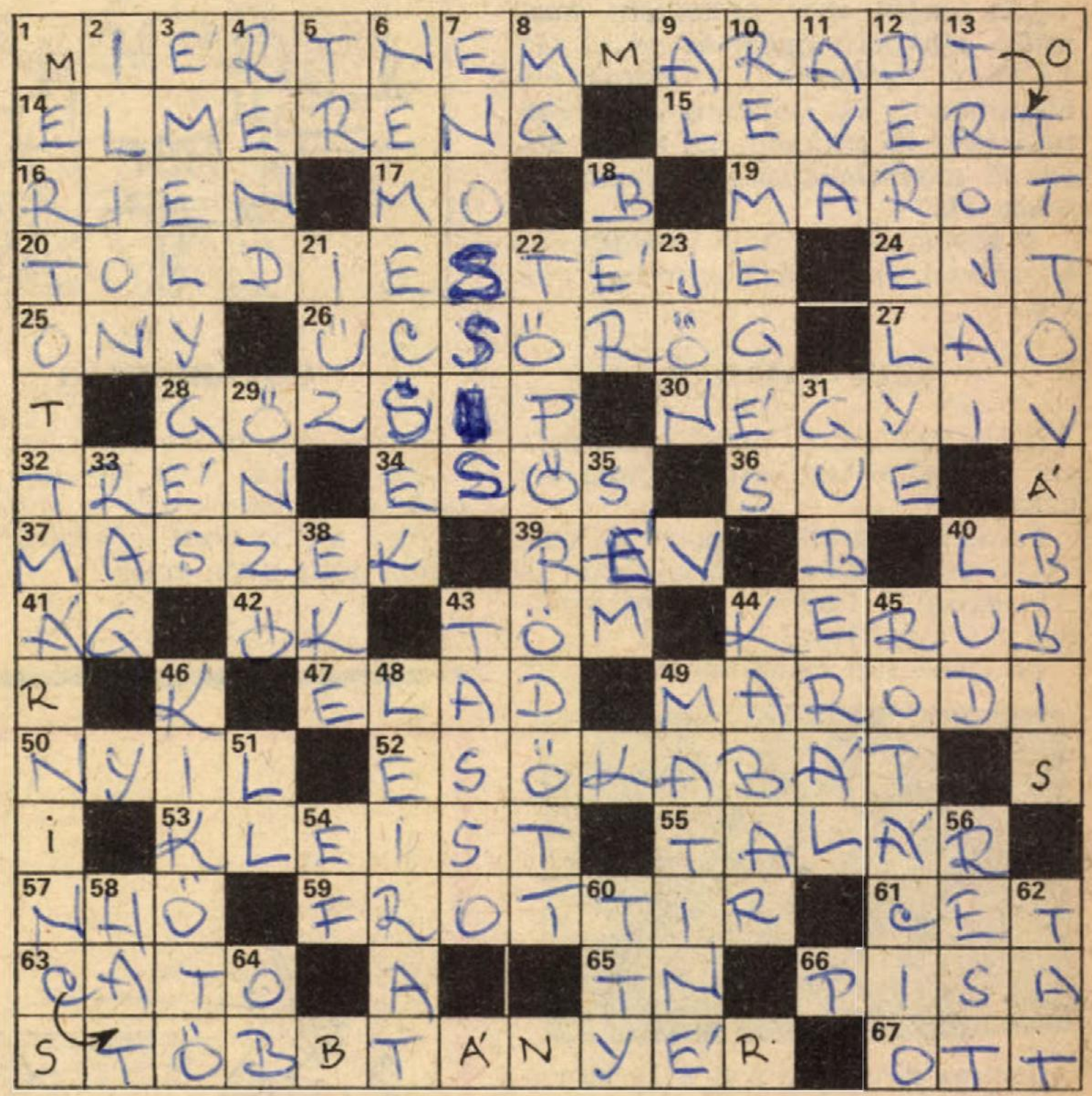
Az állatgondozó rémülten rohan a cirkuszigazgatóhoz:

— Direktor úr, direktor úr... a királytigris megtámadta a kedves feleségét!

— Szent isten! Hol szerzek most egy másik tigrist?

Érthető

Konyhalányt keres egy étterem. Az egyik jelentkezőtől megkérdezi az üzletvezető: — Hol dolgozott idáig? — Egy másik étteremben mostam el a tányérokat — hangzik a felelet. — Vízszintes 1 — hangzik az újabb kérdés. Mire a lány: — Függőleges 1. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb január 26-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Elgondolkozik a múlton
15. Nagyon rosszkedvű
16. Semmi — franciául
17. A molibdén vegyjele
19. Bihari vezér volt, Árpád két győzelmes hadjáratot vezetett ellene
20. Arany János egyik remekműve
24. Valamit leesni hagy
25. Az alkony vége(?)
26. Tétlenül, sokáig üldögél
27. ... koon-csoport (világhírű szobor)
28. A régimódi mozdonyok hangadó „szerve"
30. A könyv hatvannégy oldala (két szó)
32. Szállítóoszlop a katonaságnál
34. Az őszi időjárás
36. Francia romantikus regényíró (19-ik század)
37. Nem állami alkalmazott
39. A hajó célja
40. L. B.
41. Fa része
42. Személyes névmás többese
43. Dugig tölt
44. Nagyhatalmú angyal
47. Pénz fejében átenged
49. A gyengélkedő katona
50. Ősi fegyver
52. Viselet ősszel és tavasszal
53. Német romantikus költő és drámaíró (1777—1811)
55. Bírói öltözet
57. N. H. Ö.
59. Törülköző gyakori anyaga
61. Vízi emlős
63. Nagy római államférfi volt
65. T. N.
66. Tornyáról nevezetes olasz város
67. Azon a helyen

FÜGGŐLEGES

2. Trója másik neve
3. A gyomorból eredő kellemetlen érzés
4. Mindennek a lelke (a közmondás szerint)
5. A vízsz. 32. kezdete
6. A Pál utcai fiúk leghíresebbje
7. A ciprusi görögök mozgalma
8. A magnézium jele
9. Rangmegkülönböztető
10. Okozhatja a félelem is, a hideg is
11. ... Gardner (filmsztár)
12. Főtt tészta
13. A leghíresebb faló
18. Munkáért jár
21. I. Ü. Z.
22. Az öregségtől már összement emberke jelzője
23. Érkezik
29. Csak önmagával törődik
31. A hulladékban turkál, keresgél
33. A szó végére kerül
35. Noé egyik fia volt
38. A földet szántja
40. Szárnyas a ház körül
43. A legnagyobb olasz költők egyike (16-ik század)
44. Török eredetű törzs a honfoglalás idején
45. Körforgás — ismert idegen szóval
46. Hajók célja
48. A felettes hatóságtól érkező írás
49. Délelőtti előadás
51. Azonos betűk
54. F
56. Nem kedveli a munkát
58. Ige is, szám is
60. Kettőzött kettős mássalhangzó
62. A hajó része
64. Szibériai folyó

RÉMTÖRTÉNET

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— A bostoni asszonygyilkos.
— Ébredj fel fiam, téged keresnek.

100—100 forintot nyert:

Schwartz Emil, 1073 Bp., Kertész u. 42—44.

Rocskár Anikó, 2360 Gyál, Csontos József u. 28.

Trummer Attila, 2800 Tatabánya V., Esztergomi u. 3.

A nyereményeket postán küldjük el.

éhes abostonias
beszterceze opus
rut urasan nesz
erik onassis to
dég vfd ai thin
jk felez neo ny
fabulon agapé g
e kötbér r oly
ludas uttalan i
flor dre n r pl
itt sigray csik
arábia igen aro
malaszt egyenes
t na ölni adu
égedkeresnek s